

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

12. november 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 408/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2018/C 408/02 Dommernes fordeling mellem afdelingerne 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 408/03 Sag C-358/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. september 2018 — UBS Europe SE, tidligere UBS (Luxembourg) SA og Alain Hondequin m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative — Luxembourg) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2004/39/EF — artikel 54, stk. 1 og 3 — rækkevidden af den tavshedspligt, der påhviler de nationale finansstilsynsmyndigheder — afgørelse, hvorved det konstateres, at det gode faglige omdømme mangler — tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 og 48 — ret til forsvar — aktindsigt) 5

2018/C 408/04 Sag C-438/16 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. september 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik og IFP Énergies nouvelles (Appel — statsstøtte — støtteordning iværksat af Frankrig — ubegrænset statsgaranti ydet til fordel for Institut Français du Pétrole (IFP) ved tildeling af status som offentligt foretagende af industriel og kommerciel karakter (EPIC) — afgørelse, hvorved denne foranstaltning delvist erklæres for ikke at udgøre statsstøtte, delvis erklæres for at udgøre statsstøtte, der er forenelig med det indre marked, forudsat at visse betingelser overholdes — begrebet »støtteordning« — formodning for, at der foreligger en fordel — bevisbyrde og bevisstyrke) 6

DA

På grund af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed kan enkelte af denne udgaves informationer ikke længere offentliggøres. Derfor er der offentliggjort en ny autentisk udgave.

2018/C 408/05	Sag C-510/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2018 — Carrefour Hypermarchés SAS m.fl. mod Ministre des Finances et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — artikel 108, stk. 3, TEUF — forordning (EF) nr. 794/2004 — anmeldte støtteordninger — artikel 4 — ændring i eksisterende støtte — væsentlig stigning i proventet fra afgifter afsat til finansiering af støtteordninger i forhold til de prognoser, som er blevet anmeldt til Europa-Kommissionen — tærskel på 20 % af det oprindelige budget)	7
2018/C 408/06	Sag C-546/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2018 — Montte SL mod Musikene (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — Domstolens kompetence — det forelæggende organs egenskab af retsinstans — direktiv 2014/24/EU — offentlige udbudsprocedurer — offentligt udbud — tildelingskriterier — teknisk vurdering — minimum antal af point — vurdering på grundlag af prisen)	7
2018/C 408/07	Sag C-594/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. september 2018 — Enzo Buccioni mod Banca d'Italia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2013/36/EU — artikel 53, stk. 1 — tavshedspligt, som påhviler nationale finanstilsynsmyndigheder — kreditinstitut, som er trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse — videregivelse af fortrolige oplysninger under en civil retssag, herunder handelssager)	8
2018/C 408/08	Sag C-618/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. september 2018 — Rafal Prefeta mod Secretary of State for Work and Pensions (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber — Det Forenede Kongerige) (»Præjudiciel forelæggelse — fri bevægelighed for personer — artikel 45 TEUF — tiltrædelsesakten af 2003 — kapitel 2 i bilag XII — mulighed for, at en medlemsstat kan fravige artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 492/2011 og artikel 7, stk. 3, i direktiv 2004/38/EF — polsk statsborger, som ikke har tilbagelagt en registreret periode på 12 måneders arbejde i værtsmedlemsstaten)	9
2018/C 408/09	Sag C-685/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 20. september 2018 — EV mod Finanzamt Lippstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Münster — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 63 TEUF til 65 TEUF — frie kapitalbevægelser — nedsættelse af skattepligtig indkomst — moderselskabs andele i et kapital selskab, der har sin ledelse og sit hjemsted i et tredjeland — udbytte udloddet til moderselskabet — strengere betingelser for skattemæssig fradrag ret end for fradrag af indtægter fra andele i et indenlandsk kapital selskab, der ikke er skattefritaget)	9
2018/C 408/10	Sag C-26/17 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 13. september 2018 — Birkenstock Sales GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (Appel — EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærke, der gengiver et motiv af bølgede linjer, der krydser hinanden — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — overflademønster)	10
2018/C 408/11	Sag C-41/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. september 2018 — Isabel González Castro mod Mutua Umivale, Prosegur España SL, Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/85/EØF — artikel 4, 5 og 7 — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — ammende arbejdstager — natarbejde — skifteholdsarbejde, som delvist udføres som natarbejde — vurdering af de risici, som stillingen indebærer — forebyggende foranstaltninger — indsigelse fra den berørte arbejdstager — direktiv 2006/54/EF — artikel 19 — ligebehandling — forskelsbehandling på grundlag af køn — bevisbyrde)	10

2018/C 408/12	Sag C-51/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2018 — OTP Bank Nyrt. og OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt mod Teréz Ilyés og Emil Kiss (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Ítéletábla — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår — direktiv 93/13/EØF — anvendelsesområde — artikel 1, stk. 2 — love og bindende administrative bestemmelser — artikel 3, stk. 1 — begrebet »kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling« — vilkår, der er indført i kontrakten efter indgåelsen heraf som følge af den nationale lovgivers indgriben — artikel 4, stk. 2 — vilkår, der er affattet klart og forståeligt — artikel 6, stk. 1 — den nationale retsinstans' ex officio undersøgelse af, om et vilkår er urimeligt — låneaftale optaget i udenlandsk valuta og indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger)	11
2018/C 408/13	Forenede sager C-54/17 og C-55/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. september 2018 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Wind Tre SpA, tidligere Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17) og Vodafone Italia SpA, tidligere Vodafone Omnitel NV (C-55/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — artikel 3, stk. 4 — anvendelsesområde — artikel 5, 8 og 9 — aggressiv handelspraksis — bilag I, punkt 29 — former for handelspraksis, som under alle omstændigheder er aggressive — levering uden forudgående anmodning — direktiv 2002/21/EF — direktiv 2002/22/EF — telekommunikationstjenester — salg af SIM-kort (Subscriber Identity Module-kort, abonnentidentitetsmodul-kort) med visse forhåndsindstillede og forhåndsaktiverede tjenester — ingen forudgående underretning af forbrugerne)	12
2018/C 408/14	Sag C-68/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2018 — IR mod JQ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling — erhvervsmæssige aktiviteter inden for kirker eller andre organisationer, hvis etik er baseret på religion eller tro — erhvervsmæssige krav — krav om redelig indstilling til og loyal opførsel over for kirkens eller organisationens etik — begreb — ulige behandling på grund af religion eller tro — afskedigelse af en katolsk arbejdstager i en lederstilling på grund af et nyt borgerligt ægteskab indgået efter en skilsmisse)	13
2018/C 408/15	Sag C-69/17: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 12. september 2018 — Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, tidligere Gamesa Wind România SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — ret til fradrag — erhvervelser foretaget af en afgiftspligtig person, der er erklæret »inaktiv« af skatte- og afgiftsmyndigheden — nægtelse af retten til fradrag — proportionalitetsprincippet og princippet om momsens neutralitet)	14
2018/C 408/16	Sag C-98/17 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. september 2018 — Koninklijke Philips NV og Philips France SAS mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — det europæiske marked for chips til intelligente kort — netværk af bilaterale kontakter — udvekslinger af følsomme forretningsoplysninger — konkurrencebegrænsende »formål« — samlet og vedvarende overtrædelse — en deltager i en del af de bilaterale kontakter har deltaget i overtrædelsen og har haft viden om de øvrige bilaterale kontakter — domstolsprøvelse)	15
2018/C 408/17	Sag C-99/17 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. september 2018 — Infineon Technologies AG mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — det europæiske marked for smart card chips — netværk af bilaterale kontakter — udvekslinger af følsomme forretningsoplysninger — anfægtelse af ægtheden af beviser — ret til forsvar — konkurrencebegrænsende formål — samlet og vedvarende overtrædelse — domstolsprøvelse — fuld prøvelsesret — rækkevidde — beregning af bødens størrelse)	15

2018/C 408/18	Sag C-109/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. september 2018 — Bankia SA mod Juan Carlos Mari Merino, Juan Pérez Gavilán og María Concepción Mari Merino (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2005/29/EF — virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne — aftale om lån mod pant i fast ejendom — procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom — fornyet vurdering af ejendommen inden auktionssalget — tvangsfuldbyrdsdokumentets gyldighed — artikel 11 — tilstrækkelige og effektive midler mod urimelig handelspraksis — forbud mod, at den nationale ret efterprøver, om der foreligger urimelig handelspraksis — ikke muligt at udsætte en procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom — artikel 2 og 10 — kodeks for god adfærd — kodeksen har ikke juridisk bindende karakter)	16
2018/C 408/19	Sag C-114/17 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2018 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — digital-TV — støtte til implementering af jordbaseret digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (den selvstyrende region Castilla-La Mancha, Spanien) — tilskud til operatørerne af platforme for jordbaseret digital-TV — afgørelse, hvorved støtteforanstaltningerne erklæres delvis uforenelige med det indre marked — begrebet »statsstøtte« — fordel — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — definition — medlemsstaternes skøn)	17
2018/C 408/20	Sag C-137/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. september 2018 — straffesag mod Van Gennip BVBA, Antonius Johannes Maria ten Velde, Original BVBA og Antonius Cornelius Ignatius Maria van der Schoot (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/123/EF, 2007/23/EF og 2013/29/EU — markedsføring af pyrotekniske artikler — fri bevægelighed for de pyrotekniske artikler, som opfylder kravene i disse direktiver — national lovgivning, som fastsætter restriktioner for oplagring og salg af de nævnte artikler — strafferetlige sanktioner — ordning med dobbelt tilladelse — direktiv 98/34/EF — begrebet »teknisk forskrift«)	17
2018/C 408/21	Sag C-172/17 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 13. september 2018 — ANKO AE Antiprosopieion, Emporiou kai Viomichanias mod Europa-Kommissionen (Appel — voldgiftsbestemmelser — Pocemon -aftalen indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — støtteberettigede omkostninger — afgørelse truffet af Europa-Kommissionen — pligt til tilbagebetaling af de udbetalte beløb — modkrav)	18
2018/C 408/22	Sag C-173/17 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 13. september 2018 — ANKO AE Antiprosopieion, Emporiou kai Viomichanias mod Europa-Kommissionen (Appel — voldgiftsbestemmelser — Doc@Hand-aftalen indgået inden for rammerne af det sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006) — støtteberettigede omkostninger — afgørelse truffet af Europa-Kommissionen — pligt til tilbagebetaling af de udbetalte beløb — modkrav)	19
2018/C 408/23	Sag C-175/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. september 2018 — X mod Belastingdienst/ Toeslagen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — fælles politik for asyl og subsidiær beskyttelse — direktiv 2005/85/EF — artikel 39 — direktiv 2008/115/EF — artikel 13 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 18, artikel 19, stk. 2, og artikel 47 — adgang til effektive retsmidler — princippet om non-refoulement — afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, som pålægger en forpligtelse til at vende tilbage — national lovgivning, der fastsætter mulighed for retslig prøvelse i anden instans — automatisk opsættende virkning, der er begrænset til sagen i første instans)	19
2018/C 408/24	Sag C-176/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. september 2018 — Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej mod Mariusz Wawrzosek (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 2008/48/EF — sag om betalingspåkrav baseret på en veksler, som sikrer de forpligtelser, der følger af en kontrakt om forbrugslån)	20

2018/C 408/25	Sag C-180/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. september 2018 — X og Y mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — fælles politik for asyl og subsidier beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 46 — direktiv 2008/115/EF — artikel 13 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 18, artikel 19, stk. 2, og artikel 47 — adgang til effektive retsmidler — princippet om non-refoulement — afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, som pålægger en forpligtelse til at vende tilbage — national lovgivning, der fastsætter mulighed for retslig prøvelse i anden instans — automatisk opsættende virkning, der er begrænset til sagen i første instans)	21
2018/C 408/26	Sag C-214/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. september 2018 — Alexander Mölk mod Valentina Mölk (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civilretlige spørgsmål — Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt — artikel 4, stk. 3 — anmodning om underholdsbidrag indgivet af den bidragsberettigede ved den kompetente myndighed i den stat, på hvis område den bidragspligtige har sit sædvanlige opholdssted — afgørelse, som har fået retskraft — senere anmodning, der indgives af den bidragspligtige ved samme myndighed om nedsættelse af det fastsatte underholdsbidrag — den bidragsberettigedes fremmøde — fastlæggelse af den lov, der finder anvendelse)	21
2018/C 408/27	Sag C-287/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 13. september 2018 — Česká pojišťovna a.s. mod WCZ, spol. s r.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresní soud v Českých Budějovicích — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — selskabsret — bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner — direktiv 2011/7/EU — artikel 6, stk. 1 og 3 — kompensation for omkostninger ved inddrivelse af gæld — omkostninger i forbindelse med udsendte rykkerskrivelser på grund af debtors forsinkede betaling)	22
2018/C 408/28	Sag C-304/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. september 2018 — Helga Löber mod Barclays Bank plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — specielle kompetenceregler — artikel 5, nr. 3) — kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt — det sted, hvor skadetilføjjelsen er foregået eller vil kunne foregå — forbruger, der er bosiddende i en medlemsstat, og som gennem en bank med hjemsted i denne medlemsstat har købt værdipapirer udstedt af en bank med hjemsted i en anden medlemsstat — kompetence til at påkende det søgsmål, som denne forbruger har anlagt på grundlag af denne banks erstatningsansvar uden for kontrakt)	23
2018/C 408/29	Sag C-312/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. september 2018 — Surjit Singh Bedi mod Bundesrepublik Deutschland og Bundesrepublik Deutschland in Prozessstandschaft für das Vereinigte Königreich von Großbritannien und Nordirland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Hamm — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, stk. 2 — forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap — kollektiv overenskomst om social sikring — overgangshjælp, der tildeles tidligere civile ansatte ved de allierede styrker i Tyskland — ophør med betalingen af denne hjælp, når modtageren opfylder betingelserne for førtidig alderspension for handicappede i henhold til den lovpligtige pensionsforsikring)	23
2018/C 408/30	Sag C-332/17: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. september 2018 — Starman AS mod Tarbijakaitseamet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Riigikohus — Estland) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2011/83/EU — artikel 21 — forbrugeraftaler — kommunikation pr. telefon — praksis bestående i, at en udbyder af telekommunikationstjenester til de kunder, som allerede har indgået en aftale, stiller et forkortet servicenummer til rådighed, for hvilket der gælder en højere takst end basistelefontaksten)	24
2018/C 408/31	Sag C-343/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2018 — Fremoluc NV mod Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — grundlæggende frihedsrettigheder — artikel 21 TEUF, 45 TEUF, 49 TEUF og 63 TEUF — direktiv 2004/38/EF — artikel 22 og 24 — et offentligt organs forkøbsret til de parceller, der ligger på det område, hvor dette organ virker, med henblik på opførelsen af sociale boliger — tildeling af boliger med prioritet for privatpersoner, som har en »stærk samfundsmæssig, økonomisk eller sociokulturel tilknytning« til det pågældende område — situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en enkelt medlemsstat — afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)	25

2018/C 408/32	Sag C-369/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. september 2018 — Shajin Ahmed mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — grænser, asyl og indvandring — flytningstatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — direktiv 2011/95/EU — artikel 17 — udelukkelse fra subsidiær beskyttelsesstatus — grunde — dom for en grov forbrydelse — vurdering af grovheden på grundlag af den straf, der ifaldes i henhold til national ret — lovlighed — nødvendigheden af en individuel vurdering)	25
2018/C 408/33	Sag C-372/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 13. september 2018 — Vision Research Europe BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Noord-Holland — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — toldpositioner — klassificering af varer — kameraer med flygtig hukommelse, der indebærer, at de optagne billeder slettes, når kameraet slukkes, eller når der optages nye billeder — kombineret nomenklatur — underposition 8525 80 19 og 8525 80 30 — forklarende bemærkninger — fortolkning — gennemførelsesforordning (EU) nr. 113/2014 — fortolkning — gyldighed)	26
2018/C 408/34	Sag C-373/17 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 20. september 2018 — Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Agria Beteiligungsgesellschaft mbH og Star Agro Analyse und Handels GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — Europa-Kommissionens afvisning af en klage — manglende EU-interesse)	27
2018/C 408/35	Sag C-448/17: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 20. september 2018 — EOS KSI Slovensko s.r.o. mod Ján Danko og Margita Danková (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugeraftaler — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår — artikel 4, stk. 2, og artikel 5 — pligt til at affatte bestemmelserne klart og forståeligt — artikel 7 — søgsmål anlagt af personer eller organisationer, som har en legitim interesse i at beskytte forbrugerne mod brugen af urimelige kontraktvilkår — national lovgivning, som betinger en forbrugerbeskyttelsesorganisations mulighed for at intervenere i sagen af forbrugersens samtykke — forbrugerkredit — direktiv 87/102/EØF — artikel 4, stk. 2 — pligt til at oplyse de årlige omkostninger i procent i den skriftlige kontrakt — kontrakt, som kun indeholder en matematisk ligning til beregning af de årlige omkostninger i procent og ikke de oplysninger, som er nødvendige for at foretage denne beregning)	27
2018/C 408/36	Sag C-466/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. september 2018 — Chiara Motter mod Provincia autonoma di Trento (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Trento — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — offentlig sektor — undervisere i sekundære skoler — fastansættelse i den offentlige forvaltning af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse gennem en ansættelsesprocedure på grundlag af eksamensbeviser — fastsættelse af anciennitet — delvis hensyntagen til de tjenesteperioder, der er tilbagelagt inden for rammerne af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter)	28
2018/C 408/37	Sag C-513/17: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 26. september 2018 — sag iværksat af Josef Baumgartner (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Köln — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — transport — vejtransport — forordning (EF) nr. 561/2006 — artikel 19, stk. 2, første afsnit — administrativ sanktion for en overtrædelse begået på området for den medlemsstat, hvor virksomheden har hjemsted, som pålægges af de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat, hvor denne overtrædelse er blevet fastslået)	29
2018/C 408/38	Sag C-518/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 20. september 2018 — Stefan Rudigier mod Salzburger Verkehrsverbund GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — offentlig personbefordring med jernbane og ad vej — forordning (EF) nr. 1370/2007 — artikel 5, stk. 1 — indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening — artikel 7, stk. 2 — forpligtelse til at offentliggøre visse oplysninger senest ét år inden offentliggørelsen af udbuddet i Den Europæiske Unions Tidende — konsekvenserne af en manglende offentliggørelse — annullation af udbuddet — direktiv 2014/24/EU — artikel 27, stk. 1 — artikel 47, stk. 1 — direktiv 2014/25/EU — artikel 45, stk. 1 — artikel 66, stk. 1 — udbudsbekendtgørelse)	30

2018/C 408/39	Sag C-555/17: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 20. september 2018 — 2M-Locatel A/S mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — toldunion og fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — underposition 8528 71 13 og 8528 71 90 — apparat, som har kapacitet til at modtage, indstille og behandle live tv-signaler transmitteret via internetteknologi)	30
2018/C 408/40	Sag C-601/17: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 12. september 2018 — Dirk Harms m.fl. mod Vueling Airlines SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — lufttransport — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 8, stk. 1 — refusion af billetprisen i tilfælde af en flyafgangs aflysning — gebyr opkrævet af en person, der fungerer som formidler mellem passageren og luftfartsselskabet i forbindelse med billetkøbet — omfattet) . .	31
2018/C 408/41	Sag C-310/18 PPU: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. september 2018 — Straffesag mod Emil Milev (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — retligt samarbejde i straffesager — direktiv (EU) 2016/343 — uskyldsformodning — offentlige henvisninger om skyld — retsmidler — kontrolprocedure vedrørende lovligheden af tvangsforanstaltningen varetægtsfængsling)	32
2018/C 408/42	Forenede sager C-325/18 PPU og C-375/18 PPU: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. september 2018 — Hampshire County Council mod C.E. og N.E. (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — retligt samarbejde i civile sager — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabs-sager og i sager vedrørende forældreansvar — internationale børnebortførelser — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 11 — anmodning om tilbagegivelse — Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 — anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel — søgsmål — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler — appelfrist — kendelse om eksigibilitet — fuldbyrdelse inden forkyndelse heraf)	32
2018/C 408/43	Sag C-327/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. september 2018 — Fuldbyrdelse af europæiske arrestordre udstedt mod RO (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 50 TEU — ordre udstedt af judicielle myndigheder i en medlemsstat, som har iværksat proceduren med udtræden af Den Europæiske Union — usikkerhed med hensyn til den ordning, der finder anvendelse på forbindelserne mellem denne stat og Unionen som følge af den nævnte udtræden)	33
2018/C 408/44	Sag C-241/17 P: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 12. september 2018 — Holistic Innovation Institute, SLU mod Forvaltningsorganet for Forskning (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — projekter finansieret af Den Europæiske Union på området for forskning — syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (2007-2013) — projekterne Inachus og ZONeSEC — afgørelse om at nægte appellanten deltagelse — annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål)	34
2018/C 408/45	Sag C-539/17 P: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 13. september 2018 — Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — tilskudsaftale — ikke-støtteberettigede omkostninger — Europa-Kommissionens afgørelse om tilbagebetaling — sag anlagt af støttemodtageren ved Den Europæiske Unions Ret i henhold til artikel 272 TEUF — appel åbenbart ugrundet)	35

2018/C 408/46	Sag C-23/18 P: Appel iværksat den 10. januar 2018 af Ccc Event Management GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 7. november 2017 i sag T-363/17, Ccc Event Management GmbH mod Den Europæiske Unions Domstol	35
2018/C 408/47	Sag C-411/18 P: Appel iværksat den 21. juni 2018 af Romantik Hotels & Restaurants AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. april 2018 i sag T-213/17 — der Romantik Hotels & Restaurants AG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	36
2018/C 408/48	Sag C-448/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 9. juli 2018 — WA mod Münchener Hypothekenbank eG	36
2018/C 408/49	Sag C-466/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Linz (Østrig) den 17. juli 2018 — DS mod Porsche Inter Auto GmbH & Co KG	36
2018/C 408/50	Sag C-514/18 P: Appel iværksat den 6. august 2018 af Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 7. juni 2018 i sag T-72/17 — Gabriele Schmid mod EUIPO	37
2018/C 408/51	Sag C-516/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 6. august 2018 — QE mod Sun Express Deutschland GmbH	38
2018/C 408/52	Sag C-520/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 2. august 2018 — Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY og XX mod Conseil des ministres	39
2018/C 408/53	Sag C-523/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 8. august 2018 — Engie Cartagena S.L. mod Ministerio para la Transición Ecológica (antiguamente, Ministerio de Industria, Energía y Turismo)	40
2018/C 408/54	Sag C-540/18 P: Appel iværksat den 17. august 2018 af HX til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 19. juni 2018 i sag T-408/16, HX mod Rådet for Den Europæiske Union	41
2018/C 408/55	Sag C-562/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'instance de Sens (Frankrig) den 30. august 2018 — X	42
2018/C 408/56	Sag C-575/18 P: Appel iværksat den 13. september 2018 af Den Tjekkiske Republik til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 28. juni 2018 i sag T-147/15, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen	43
2018/C 408/57	Sag C-611/18 P: Appel iværksat den 21. september 2018 af Pirelli & C. SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. juli 2018 i sag T-455/14, Pirelli & C. mod Kommissionen	43

Retten

2018/C 408/58	Sag T-10/16: Rettens dom af 25. september 2018 — GABO:mi mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — sjette og syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006 og 2007-2013) — skrivelser, hvorved der anmodes om tilbagebetaling af en del af den udbetalte støtte — debetnota — modregning af tilgodehavender — tilpasning af stævningen — antagelse til realitetsbehandling — udgifterne er støtteberettiget — midler, der er bundet i en fond — pligt til at indføre omkostningerne i kontrahentens regnskaber — overensstemmelse med de regnskabsregler, der anvendes i den stat, hvor kontrahenten har hjemsted — retssikkerhed — berettiget forventning — god forvaltning — gennemsigtighed — ret til kontradiktion — proportionalitet)	46
2018/C 408/59	Sag T-260/16: Rettens dom af 25. september 2018 — Sverige mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — afkoblet direkte støtte — kontrol på stedet — telemåling — vurdering af risikofaktorerne — korrigerende foranstaltninger, der skal træffes af den berørte medlemsstat — vurdering af det økonomiske tab — proportionalitet)	47

2018/C 408/60	Sag T-33/17: Rettens dom af 25. september 2018 — Amicus Therapeutics UK og Amicus Therapeutics mod EMA (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i EMA's besiddelse, der indeholder oplysninger indgivet af sagsøgerne i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til markedsføring af lægemidlet Galafold — afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i et dokument — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — generel formodning for fortrolighed foreligger ikke)	48
2018/C 408/61	Sag T-123/17: Rettens dom af 20. september 2018 — Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte mod ACER (Energi — afgørelse fra ACER's klagenævn — afslag på anmodning om intervention — direkte og aktuel interesse i sagens udfald — begrundelsespligt — ret til at blive hørt)	48
2018/C 408/62	Sag T-146/17: Rettens dom af 20. september 2018 — Mondi mod ACER (Energi — afgørelse fra ACER's klagenævn — afslag på en interventionsanmodning — direkte og aktuel interesse i sagens udfald — retten til at blive hørt)	49
2018/C 408/63	Sag T-180/17: Rettens dom af 25. september 2018 — EM Research Organization mod EUIPO — Christoph Fischer m.fl. (EM) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket EM — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — beviser fremlagt for første gang for Retten)	50
2018/C 408/64	Sag T-182/17: Rettens dom af 25. september 2018 — Novartis mod EUIPO — Chiesi Farmaceutici (AKANTO) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket AKANTO — det ældre EU-ordmærke KANTOS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	50
2018/C 408/65	Sag T-233/17: Rettens dom af 25. september 2018 — Portugal mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Portugal — direkte betalinger — POSEL-programmet — overskrivelse af lofterne — forsinket betaling — artikel 11, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 885/2006 — dobbelt finansiel korrektion — ret til forsvar — proportionalitet)	51
2018/C 408/66	Sag T-238/17: Rettens dom af 25. september 2018 — Gugler mod EUIPO — Gugler France (GUGLER) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket GUGLER — det ældre nationale selskabsnavn Gugler France — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001) — risiko for forveksling)	52
2018/C 408/67	Sag T-328/17: Rettens dom af 25. september 2018 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BBQLOUMI — det ældre EU-kollektivordmærke HALLOUMI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	52
2018/C 408/68	Sag T-384/17: Rettens dom af 25. september 2018 — Cypem mod EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BBQLOUMI — det ældre certificeringsordmærke i Det Forenede Kongerige HALLOUMI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	53

2018/C 408/69	Sag T-457/17: Rettens dom af 25. september 2018 — Medisana mod EUIPO (happy life) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket happy life — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 2, i forordning 2017/100])	54
2018/C 408/70	Sag T-488/17: Rettens dom af 20. september 2018 — Ghost — Corporate Management mod EUIPO (Dry Zone) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Dry Zone — klagefrist — for sent indgivet — formaliteten vedrørende den til appelkammeret indgivne klage — artikel 60 i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 68 i forordning (EU) 2017/1001) — omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure foreligger ikke — forpligtelse til at udvise agtpågivenhed og omhu — berettiget forventning)	54
2018/C 408/71	Sag T-668/17: Rettens dom af 20. september 2018 — Maico Holding mod EUIPO – Eico (Eico) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Eico — det ældre EU-ordmærke MAICO — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	55
2018/C 408/72	Sag T-528/18: Sag anlagt den 4. september 2018 — XI mod Kommissionen	55
2018/C 408/73	Sag T-530/18: Sag anlagt den 7. september 2018 — Rumænien mod Kommissionen	56
2018/C 408/74	Sag T-541/18: Sag anlagt den 12. september 2018 — Changmao Biochemical Engineering mod Kommissionen	57
2018/C 408/75	Sag T-558/18: Sag anlagt den 21. september 2018 — Lupu mod EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir lbryam (Djili DS)	58
2018/C 408/76	Sag T-563/18: Sag anlagt den 21. september 2018 — YP mod Kommissionen	59
2018/C 408/77	Sag T-570/18: Sag anlagt den 25. september 2018 — YQ mod Kommissionen	60
2018/C 408/78	Sag T-571/18: Sag anlagt den 25. september 2018 — YR mod Kommissionen	60
2018/C 408/79	Sag T-572/18: Sag anlagt den 25. september 2018 — YS mod Kommissionen	61
2018/C 408/80	Sag T-573/18: Sag anlagt den 25. september 2018 — Hickies mod EUIPO (Formen på et snørebånd til fodtøj)	62
2018/C 408/81	Sag T-581/18: Sag anlagt den 27. september 2018 — ND (*) og OE (*) mod Kommissionen	62

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2018/C 408/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 399 af 5.11.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 392 af 29.10.2018

EUT C 381 af 22.10.2018

EUT C 373 af 15.10.2018

EUT C 364 af 8.10.2018

EUT C 352 af 1.10.2018

EUT C 341 af 24.9.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2018/C 408/02)

På et plenarmøde den 11. oktober 2018 har Retten, efter at P.G. Xuereb er fratrukket som dommer, og på et forslag fra præsidenten, der er fremlagt i overensstemmelse med procesreglementets artikel 13, stk. 2, besluttet at ændre afdelingen om dommernes fordeling mellem afdelingerne af 21. september 2016 ⁽¹⁾, som ændret den 8. juni 2017 ⁽²⁾ og den 4. oktober 2017 ⁽³⁾, for perioden fra den 11. oktober 2018 til den 31. august 2019 som følger:

Første Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová og dommerne V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen og U. Öberg.

Første Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová

- a) dommerne P. Nihoul og J. Svenningsen
- b) dommerne V. Valančius og U. Öberg.

Anden Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand M. Prek og dommerne E. Buttigieg, F. Schalin, B. Berke og M.J. Costeira.

Anden Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand M. Prek

- a) dommerne F. Schalin og M.J. Costeira
- b) dommerne E. Buttigieg og B. Berke.

Tredje Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen og dommerne V. Kreuschitz, M. Forrester, I.S. Forrester, N. Póltorak og E. Perillo.

Tredje Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen

- a) dommerne I.S. Forrester og E. Perillo
- b) dommerne V. Kreuschitz og N. Póltorak.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 213 af 3.7.2017, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 382 af 13.11.2017, s. 2.

Fjerde Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen og dommerne J. Schwarcz, C. Iliopoulos, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín og I. Reine.

Fjerde Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen

- a) dommerne J. Schwarcz og C. Iliopoulos
- b) dommerne L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín og I. Reine.

Femte Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand D. Gratsias og dommerne I. Labucka, S. Papasavvas, A. Dittrich og I. Ulloa Rubio.

Femte Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand D. Gratsias

- a) dommerne I. Labucka og A. Dittrich
- b) dommerne I. Labucka og I. Ulloa Rubio
- c) dommerne A. Dittrich og I. Ulloa Rubio

Sjette Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand G. Berardis og dommerne S. Papasavvas, D. Spielmann, Z. Csehi og O. Spineanu-Matei.

Sjette Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand G. Berardis

- a) dommerne S. Papasavvas og O. Spineanu-Matei
- b) dommerne D. Spielmann og Z. Csehi.

Syvende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand V. Tomljenović og dommerne E. Bieliūnas, A. Marcoulli, J. Passer og A. Kornezov.

Syvende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand V. Tomljenović

- a) dommerne E. Bieliūnas og A. Kornezov
- b) dommerne E. Bieliūnas og A. Marcoulli
- c) dommerne A. Marcoulli og A. Kornezov.

Ottende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand A.M. Collins og dommerne M. Kancheva, R. Barents, J. Passer og G. De Baere.

Ottende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand A.M. Collins

- a) dommerne R. Barents og J. Passer
- b) dommerne M. Kancheva og G. De Baere.

Niende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand S. Gervasoni og dommerne L. Madise, R. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk og C. Mac Eochaidh.

Niende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand S. Gervasoni

- a) dommerne L. Madise og R. da Silva Passos
 - b) dommerne K. Kowalik-Bańczyk og C. Mac Eochaidh.
-

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. september 2018 — UBS Europe SE, tidligere UBS (Luxembourg) SA og Alain Hondequin m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative — Luxembourg)

(Sag C-358/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2004/39/EF — artikel 54, stk. 1 og 3 — rækkevidden af den tavshedspligt, der påhviler de nationale finanstilsynsmyndigheder — afgørelse, hvorved det konstateres, at det gode faglige omdømme mangler — tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 og 48 — ret til forsvar — aktindsigt)

(2018/C 408/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: UBS Europe SE, tidligere UBS (Luxembourg) SA og Alain Hondequin m.fl.

procesdeltagere: DV, EU, Commission de surveillance du secteur financier (CSSF) og Ordre des avocats du barreau de Luxembourg,

Konklusion

Artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF skal fortolkes således

- Ordene »tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen«, der fremgår af denne artikels stk. 1 og 3, omfatter ikke den situation, hvor de kompetente myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget til at opfylde de funktioner, der er fastsat i dette direktiv, vedtager en foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, der består i at forbyde en person hos et tilsynsbelagt selskab at udøve et hverv som medlem af ledelsen eller ethvert andet hverv, hvis udførelse er underlagt opnåelsen af en tilladelse, med pålæg om at træde tilbage fra alle sådanne hverv snarest muligt med den begrundelse, at denne person ikke længere opfylder betingelserne for at være i besiddelse af det gode faglige omdømme, der er fastsat i de nævnte direktivs artikel 9, som er en del af de foranstaltninger, som de kompetente myndigheder skal træffe ved udøvelsen af de kompetencer, som de har i medfør af bestemmelserne i samme direktivs afsnit II. Nævnte bestemmelse, der fastsætter, at tavshedspligt undtagelsesvis kan fraviges i sådanne situationer, omfatter nemlig udveksling eller brug af fortrolige oplysninger med henblik på retsforfølgning og sanktioner udført eller pålagt i overensstemmelse med den nationale straffelovgivning.

- Den tavshedspligt, der er fastsat i artikel 54, stk. 1, sammenholdt med artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal sikres og gennemføres på en måde, hvormed den kan forliges med overholdelsen af retten til forsvar. Når en kompetent myndighed påberåber sig tavshedspligt for at give afslag på at fremsende oplysninger, som den har i sin besiddelse, der ikke fremgår af sagsakterne vedrørende den person, der er genstand for en bebyrdende retsakt, tilkommer det således den kompetente nationale ret at efterprøve, om disse oplysninger har en objektiv forbindelse til de klagepunkter, der foreholdes denne, og i bekræftende fald at foretage en afvejning af interessen for den pågældende person i at råde over de oplysninger, der er nødvendige for at være i stand til at udøve retten til forsvar fuldt ud, og de interesser, der er knyttet til opretholdelsen af fortroligheden af de oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten, inden den træffer afgørelse om, hvorvidt hver af de ønskede oplysninger skal fremsendes.

(¹) EUT C 335 af 12.9.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. september 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik og IFP Énergies nouvelles

(Sag C-438/16 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — støtteordning iværksat af Frankrig — ubegrænset statsgaranti ydet til fordel for Institut Français du Pétrole (IFP) ved tildeling af status som offentligt foretagende af industriel og kommerciel karakter (EPIC) — afgørelse, hvorved denne foranstaltning delvist erklæres for ikke at udgøre statsstøtte, delvis erklæres for at udgøre statsstøtte, der er forenelig med det indre marked, forudsat at visse betingelser overholdes — begrebet »støtteordning« — formodning for, at der foreligger en fordel — bevisbyrde og bevisstyrke)

(2018/C 408/04)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og D. Grespan, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Den Franske Republik (ved D. Colas og J. Bousin, som befuldmægtigede) og IFP Énergies nouvelles (Rueil-Malmaison, Frankrig) (ved avocats E. Morgan de Rivery og E. Lagathu)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 26. maj 2016, Frankrig og IFP Énergies nouvelles mod Kommissionen (T-479/11 og T-157/12, EU:T:2016:320), ophæves, for så vidt som Retten ved denne dom annullerede artikel 1, stk. 3-5, og artikel 2-12 i Kommissionens afgørelse 2012/26/EU af 29. juni 2011 om statsstøtte C 35/08 (ex NN 11/08) ydet af Den Franske Republik til det offentlige foretagende »Institut Français du Pétrole«.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

(¹) EUT C 392 af 24.10.2016.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2018 — Carrefour Hypermarchés SAS m.fl. mod
Ministre des Finances et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil
d'État — Frankrig)**

(Sag C-510/16) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — artikel 108, stk. 3, TEUF — forordning (EF) nr. 794/2004 —
anmeldte støtteordninger — artikel 4 — ændring i eksisterende støtte — væsentlig stigning i provenuet
fra afgifter afsat til finansiering af støtteordninger i forhold til de prognoser, som er blevet anmeldt til
Europa-Kommissionen — tærskel på 20 % af det oprindelige budget)*

(2018/C 408/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Carrefour Hypermarchés SAS, Fnac Paris, Fnac Direct, Relais Fnac, Codirep og Fnac Périphérie

Sagsøgt: Ministre des Finances et des Comptes publics

Konklusion

En stigning i provenuet fra afgifter, der finansierer flere godkendte støtteordninger, i forhold til de prognoser, der er anmeldt til Europa-Kommissionen, som den i hovedsagen omhandlede udgør en ændring i eksisterende støtte som omhandlet i artikel 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [artikel 108 TEUF] og artikel 4, stk. 1, første punktum, i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning nr. 659/1999, fortolket i lyset af artikel 108, stk. 3, TEUF, medmindre denne stigning ikke overstiger den tærskel på 20 %, der er fastsat i sidstnævnte forordnings artikel 4, stk. 1, andet punktum. Denne tærskel skal i en situation som den i hovedsagen omhandlede vurderes i forhold til de indtægter, der er afsat til de pågældende støtteordninger, og ikke i forhold til den støtte, der reelt tildeles.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 12.12.2016.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2018 — Montte SL mod Musikene (anmodning
om præjudiciel afgørelse fra Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad
Autónoma de Euskadi — Spanien)**

(Sag C-546/16) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — Domstolens kompetence — det forelæggende organs
egenskab af retsinstans — direktiv 2014/24/EU — offentlige udbudsprocedurer — offentligt udbud —
tildelingskriterier — teknisk vurdering — minimum antal af point — vurdering på grundlag af prisen)*

(2018/C 408/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Montte SL

Sagsøgt: Musikene

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der tillader de ordregivende myndigheder at fastsætte minimumskrav vedrørende den tekniske vurdering i udbudsbetingelserne for et offentligt udbud, således at de indgivne tilbud, der ikke opnår et på forhånd fastsat minimum antal af point efter afslutningen af denne vurdering, udelukkes fra den efterfølgende vurdering, der er baseret på såvel de tekniske kriterier som på prisen.
- 2) Artikel 66 i direktiv 2014/24 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der tillader de ordregivende myndigheder at fastsætte minimumskrav vedrørende den tekniske vurdering i udbudsbetingelserne for et offentligt udbud, således at de indgivne tilbud, der ikke opnår et på forhånd fastsat minimum antal af point efter afslutningen af denne vurdering, udelukkes fra udbuddets successive tildelingsfaser uanset antallet af tilbageblivende tilbudsgivere.

(¹) EUT C 22 af 23.1.2017.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. september 2018 — Enzo Buccioni mod Banca d'Italia
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)**

(Sag C-594/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2013/36/EU — artikel 53, stk. 1 — tavshedspligt, som påhviler nationale finanstilsynsmyndigheder — kreditinstitut, som er trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse — videregivelse af fortrolige oplysninger under en civil retssag, herunder handelssager)

(2018/C 408/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enzo Buccioni

Sagsøgt: Banca d'Italia

procesdeltager: Banca Network Investimenti SpA, under likvidation

Konklusion

Artikel 53, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at medlemsstaternes kompetente myndigheder videregiver fortrolige oplysninger til en person, som anmoder herom for at blive i stand til at anlægge en civil retssag, herunder en handelssag, med henblik på beskyttelse af formueinteresser, der har lidt skade som følge af tvangslikvideringen af et kreditinstitut. Anmodningen om videregivelse skal imidlertid vedrøre oplysninger, for hvilke ansøgeren fremlægger en række præcise og samstemmende indicier, som sandsynliggør, at de er relevante i forbindelse med en civil retssag, herunder en handelssag, hvis formål ansøgeren konkret skal angive, og uden for hvilken de pågældende oplysninger ikke kan anvendes. Det påhviler de kompetente myndigheder og retsinstanser at foretage en afvejning af ansøgerens interesse i at råde over de pågældende oplysninger og interessen i, at de oplysninger, som er omfattet af tavshedspligten, fortsat hemmeligholdes, inden hver af de ønskede fortrolige oplysninger videregives.

(¹) EUT C 63 af 27.2.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. september 2018 — Rafal Prefeta mod Secretary of State for Work and Pensions (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-618/16) ⁽¹⁾

(»Præjudiciel forelæggelse — fri bevægelighed for personer — artikel 45 TEUF — tiltrædelsesakten af 2003 — kapitel 2 i bilag XII — mulighed for, at en medlemsstat kan fravige artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 492/2011 og artikel 7, stk. 3, i direktiv 2004/38/EF — polsk statsborger, som ikke har tilbagelagt en registreret periode på 12 måneders arbejde i værtsmedlemsstaten)

(2018/C 408/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rafal Prefeta

Sagsøgt: Secretary of State for Work and Pensions

Konklusion

Kapitel 2 i bilag XII til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at det i den overgangsperiode, der er fastsat deri, giver Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mulighed for at udelukke en polsk statsborger som Rafal Prefeta, der ikke opfylder den i national lovgivning fastsatte betingelse om at have udført registreret arbejde på dets område i en uafbrudt periode på 12 måneder, fra rettighederne i henhold til artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38 af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 20. september 2018 — EV mod Finanzamt Lippstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Münster — Tyskland)

(Sag C-685/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 63 TEUF til 65 TEUF — frie kapitalbevægelser — nedsættelse af skattepligtig indkomst — moderselskabs andele i et kapital selskab, der har sin ledelse og sit hjemsted i et tredjeland — udbytte udloddet til moderselskabet — strengere betingelser for skattemæssig fradrag ret end for fradrag af indtægter fra andele i et indenlandsk kapital selskab, der ikke er skattefritaget)

(2018/C 408/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Münster

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EV

Sagsøgt: Finanzamt Lippstadt

Konklusion

Artikel 63 TEUF — 65 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter fradrag af indtægter, der hidrører fra andele i et kapital selskab, hvis ledelse og hjemsted befinder sig i et tredjeland, er underlagt strengere betingelser end fradrag af indtægter, der hidrører fra andele i et indenlandsk kapital selskab, der ikke er skattefritaget.

(¹) EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 13. september 2018 — Birkenstock Sales GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-26/17 P) (¹)

(Appel — EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærke, der gengiver et motiv af bølgede linjer, der krydser hinanden — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — overflademønster)

(2018/C 408/10)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Birkenstock Sales GmbH (Vettelschoß, Tyskland) (ved Rechtsanwältin C. Menebröcker og V. Töbelmann)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Birkenstock Sales GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 151 af 15.5.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. september 2018 — Isabel González Castro mod Mutua Umivale, Prosegur España SL, Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien)

(Sag C-41/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/85/EØF — artikel 4, 5 og 7 — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — ammende arbejdstager — natarbejde — skifteholdsarbejde, som delvist udføres som natarbejde — vurdering af de risici, som stillingen indebærer — forebyggende foranstaltninger — indsigelse fra den berørte arbejdstager — direktiv 2006/54/EF — artikel 19 — ligebehandling — forskelsbehandling på grundlag af køn — bevisbyrde)

(2018/C 408/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Isabel González Gastro

Sagsøgt: Mutua Umivale, Prosegur España SL, Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Konklusion

- 1) Artikel 7 i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, skal fortolkes således, at den finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den berørte arbejdstager udfører skifteholdsarbejde, i forbindelse med hvilket hun kun udfører en del af sit arbejde som natarbejde.
- 2) Artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) skal fortolkes således, at den finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en arbejdstager, som har fået afslag på en ansøgning om udstedelse af den lægeerklæring, hvori det attesteres, at hendes stilling indebærer en risiko i forbindelse med amningen, og følgelig på den økonomiske ydelse for risici under amningen, for en national retsinstant eller enhver anden kompetent instans i den pågældende medlemsstat anfægter vurderingen af de risici, som hendes stilling indebærer, når denne arbejdstager fremfører faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at denne vurdering ikke har omfattet en specifik undersøgelse, der tager hensyn til hendes individuelle situation, og således gør det muligt at formode, at der foreligger direkte forskelsbehandling på grundlag af køn som omhandlet i direktiv 2006/54, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Det påhviler herefter sagsøgte at bevise, at den nævnte risikovurdering rent faktisk omfattede en sådan konkret undersøgelse, og at der følgelig ikke er sket tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.

(¹) EUT C 121 af 18.4.2017.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2018 — OTP Bank Nyrt. og OTP Faktoring
Követeléskezelo Zrt mod Teréz Ilyés og Emil Kiss (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi
Ítéltábla — Ungarn)**

(Sag C-51/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår — direktiv 93/13/EØF — anvendelsesområde — artikel 1, stk. 2 — love og bindende administrative bestemmelser — artikel 3, stk. 1 — begrebet »kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling« — vilkår, der er indført i kontrakten efter indgåelsen heraf som følge af den nationale lovgivers indgriben — artikel 4, stk. 2 — vilkår, der er affattet klart og forståeligt — artikel 6, stk. 1 — den nationale retsinstant's ex officio undersøgelse af, om et vilkår er urimeligt — låneaftale optaget i udenlandsk valuta og indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger)

(2018/C 408/12)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: OTP Bank Nyrt. og OTP Faktoring Követeléskezelo Zrt

Sagsøgte: Teréz Ilyés og Emil Kiss

Konklusion

- 1) Begrebet »vilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling«, som fremgår af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler, skal fortolkes således, at det omfatter bl.a. et kontraktvilkår, der er blevet ændret ved en bindende national lovbestemmelse, som er vedtaget efter indgåelsen af en aftale med en forbruger med henblik på at afhjælpe et ugyldigt vilkår, der er indeholdt i den nævnte aftale.
- 2) Artikel 1, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at anvendelsesområdet for dette direktiv ikke omfatter vilkår, som afspejler bindende nationale lovbestemmelser, der er blevet indsat efter indgåelsen af en låneftale indgået med en forbruger, og som tilsigter at afhjælpe et ugyldigt vilkår deri, idet den pålægger en vekselkurs fastsat af nationalbanken. Et vilkår vedrørende kursrisikoen som det i hovedsagen omhandlede er dog ikke udelukket fra det nævnte anvendelsesområde i medfør af denne bestemmelse.
- 3) Artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at kravet om, at et kontraktvilkår skal være affattet klart og forståeligt, forpligter de finansielle institutioner til at give låntagerne tilstrækkelige oplysninger til, at disse kan træffe velunderbyggede og forsigtige beslutninger. Med hensyn hertil indebærer dette krav, at et vilkår vedrørende kursrisikoen skal kunne forstås af forbrugeren både rent formelt og i sproglig henseende, men ligeledes med hensyn til dets konkrete rækkevidde, således at en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger er i stand til ikke blot at forstå muligheden for depreciering i den nationale valuta i forhold til den udenlandske valuta, som lånet er optaget i, men også til at vurdere de potentielt alvorlige økonomiske følger, som et sådant aftalevilkår kan have for dennes økonomiske forpligtelser.
- 4) Artikel 4 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at den fastsætter, at kontraktvilkårs klare og forståelige karakter skal vurderes ved at tage hensyn til alle omstændighederne i forbindelse med aftalens indgåelse på tidspunktet for dens indgåelse og til alle de andre vilkår i kontrakten, på trods af det forhold, at visse af disse vilkår er blevet erklæret eller formodes at være urimelige og derfor er blevet ophævet på et senere tidspunkt af den nationale lovgiver.
- 5) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det tilkommer den nationale ret ex officio i stedet for forbrugeren i dennes egenskab af sagsøger at rejse spørgsmålet om den eventuelt urimelige karakter af et kontraktvilkår, når denne råder over de oplysninger vedrørende de retlige eller faktiske omstændigheder, som denne prøvelse kræver.

(¹) EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. september 2018 — *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Wind Tre SpA, tidligere Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17) og Vodafone Italia SpA, tidligere Vodafone Omnitel NV (C-55/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)*

(Forenede sager C-54/17 og C-55/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — artikel 3, stk. 4 — anvendelsesområde — artikel 5, 8 og 9 — aggressiv handelspraksis — bilag I, punkt 29 — former for handelspraksis, som under alle omstændigheder er aggressive — levering uden forudgående anmodning — direktiv 2002/21/EF — direktiv 2002/22/EF — telekommunikationstjenester — salg af SIM-kort (Subscriber Identity Module-kort, abonmentidentitetsmodul-kort) med visse forhåndsindstillede og forhåndsaktiverede tjenester — ingen forudgående underretning af forbrugerne)

(2018/C 408/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato*

Sagsøgte: Wind Tre SpA, tidligere Wind Telecomunicazioni SpA (sag C-54/17), Vodafone Italia SpA, tidligere Vodafone Omnitel NV (sag C-55/17)

procesdeltagere: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (sag C-54/17), Altroconsumo, Vito Rizzo (sag C-54/17), Telecom Italia SpA

Konklusion

- 1) Begrebet »levering uden forudgående anmodning« som omhandlet i bilag I, punkt 29, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) skal fortolkes således, at det, med forbehold af den efterprøvelse, som skal foretages af den forelæggende ret, dækker adfærd som den i hovedsagerne omhandlede, der består i, at en teleoperatør markedsfører SIM-kort (Subscriber Identity Module-kort, abonnentidentitetsmodul-kort), på hvilke visse tjenester, såsom navigation på internettet og telefonsvarer, er forhåndsindstillet og forhåndsaktiveret, uden på forhånd og på tilstrækkelig måde at have oplyst forbrugeren om denne forhåndsindstilling og forhåndsaktivering eller om, hvad disse tjenester koster.
- 2) Artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, i medfør af hvilken en adfærd, der udgør en levering uden forudgående anmodning som omhandlet i bilag I, punkt 29, i direktiv 2005/29, såsom den i hovedsagerne omhandlede adfærd, skal bedømmes på grundlag af dette direktivs bestemmelser med den konsekvens, at tilsynsmyndigheden i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (rammedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, i medfør af denne lovgivning ikke har kompetence til at pålægge sanktioner for en sådan adfærd.

(¹) EUT C 239 af 24.7.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2018 — IR mod JQ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-68/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling — erhvervmæssige aktiviteter inden for kirker eller andre organisationer, hvis etik er baseret på religion eller tro — erhvervmæssige krav — krav om redelig indstilling til og loyal opførsel over for kirkens eller organisationens etik — begreb — ulige behandling på grund af religion eller tro — afskedigelse af en katolsk arbejdstager i en lederstilling på grund af et nyt borgerligt ægteskab indgået efter en skilsmisse)

(2018/C 408/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IR

Sagsøgt: JQ

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således:
 - dels, at en kirke eller en anden organisation, hvis etik er baseret på religion eller tro, og som driver et sygehus stiftet i form af et privatretligt kapitalsselskab, ikke kan beslutte, at dets ansatte i lederstillinger skal være underlagt krav om redelig indstilling til og loyalitet over for denne etik, der er forskellige alt efter, om disse ansatte er medlemmer af en kirke eller er konfessionsløse, uden at denne afgørelse i givet fald kan være genstand for en effektiv domstolskontrol, som kræver, at det sikres, at de kriterier, der er anført i dette direktivs artikel 4, stk. 2, er opfyldt, og
 - dels, at en forskelsbehandling hvad angår krav om redelig indstilling til og loyalitet over for den nævnte etik mellem ansatte i lederstillinger alt efter, om de er medlemmer af en kirke eller er konfessionsløse, kun er i overensstemmelse med det nævnte direktiv, hvis religion eller tro, henset til karakteren af de pågældende erhvervsmæssige aktiviteter eller den sammenhæng, hvori de udøves, udgør et erhvervsmæssigt krav, som er regulært, legitimt og berettiget, henset til den pågældende kirkes eller organisations etik, og som er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, hvilket det påhviler den nationale ret at efterprøve.
- 2) En national retsinstans, for hvilken der er indbragt en tvist mellem to private parter, har pligt til, når det ikke er muligt for den at fortolke den gældende nationale ret på en måde, som er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i direktiv 2000/78, inden for rammerne af sin kompetence at sikre den retsbeskyttelse, der for borgerne følger af de almindelige principper i EU-retten, såsom princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af religion eller tro, herefter fastsat i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og at sikre den fulde virkning af de rettigheder, som følger heraf, idet den om fornødent undlader at anvende enhver modstridende national bestemmelse.

(¹) EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 12. september 2018 — Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, tidligere Gamesa Wind România SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-69/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — ret til fradrag — erhvervsforetaget af en afgiftspligtig person, der er erklæret »inaktiv« af skatte- og afgiftsmyndigheden — nægtelse af retten til fradrag — proportionalitetsprincippet og princippet om momsens neutralitet)

(2018/C 408/15)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, tidligere Gamesa Wind România SRL

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, navnlig dets artikel 213, 214 og 273, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som giver skatte- og afgiftsmyndigheden mulighed for at nægte en afgiftspligtig person, der har foretaget erhvervelser i en periode, hvor dennes merværdiafgiftsregistreringsnummer var annulleret på grund af manglende indgivelse af selvangivelser, ret til at fradrage merværdiafgift af disse erhvervelser i forbindelse med de foretagne angivelser af merværdiafgift — eller udstedte fakturaer — efter genaktivering af den afgiftspligtige persons registreringsnummer alene af den grund, at disse erhvervelser har fundet sted i deaktiveringsperioden, selv om de materielle betingelser er opfyldt, og påberåbelsen af fradragsretten ikke er udtryk for svig eller misbrug.

(¹) EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. september 2018 — Koninklijke Philips NV og Philips France SAS mod Europa-Kommissionen

(Sag C-98/17 P) (¹)

(Appel — karteller — det europæiske marked for chips til intelligente kort — netværk af bilaterale kontakter — udvekslinger af følsomme forretningsoplysninger — konkurrencebegrænsende »formål« — samlet og vedvarende overtrædelse — en deltager i en del af de bilaterale kontakter har deltaget i overtrædelsen og har haft viden om de øvrige bilaterale kontakter — domstolsprøvelse)

(2018/C 408/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Koninklijke Philips NV og Philips France SAS (ved advokaten J.K. de Pree, A.M. ter Haar og T.M. Snoep)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, A. Dawes og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Koninklijke Philips NV og Philips France SAS betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 121 af 18.4.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. september 2018 — Infineon Technologies AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-99/17 P) (¹)

(Appel — karteller — det europæiske marked for smart card chips — netværk af bilaterale kontakter — udvekslinger af følsomme forretningsoplysninger — anfægtelse af ægtheden af beviser — ret til forsvar — konkurrencebegrænsende formål — samlet og vedvarende overtrædelse — domstolsprøvelse — fuld prøvelsesret — rækkevidde — beregning af bødens størrelse)

(2018/C 408/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Infineon Technologies AG (ved Rechtsanwälte M. Dreher, T. Lübbig og M. Klusmann)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, A. Dawes og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 15. december 2016, *Infineon Technologies mod Kommissionen* (T-758/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:737), ophæves, for så vidt som Retten frifandt Europa-Kommissionen for Infineon Technologies AG's subsidiære påstand om nedsættelse af den bøde, som Kommissionen havde pålagt selskabet.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den i lyset af det sjette anbringende tager stilling til påstanden om nedsættelse af den bøde, som Infineon Technologies AG er blevet pålagt.
- 4) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 29.5.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. september 2018 — Bankia SA mod Juan Carlos Mari Merino, Juan Pérez Gavilán og María Concepción Mari Merino (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena — Spanien)

(Sag C-109/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2005/29/EF — virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne — aftale om lån mod pant i fast ejendom — procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom — fornyet vurdering af ejendommen inden auktionssalget — tvangsfuldbyrdsdokumentets gyldighed — artikel 11 — tilstrækkelige og effektive midler mod urimelig handelspraksis — forbud mod, at den nationale ret efterprøver, om der foreligger urimelig handelspraksis — ikke muligt at udsætte en procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom — artikel 2 og 10 — kodeks for god adfærd — kodeksen har ikke juridisk bindende karakter)

(2018/C 408/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bankia SA

Sagsøgte: Juan Carlos Mari Merino, Juan Pérez Gavilán og María Concepción Mari Merino

Konklusion

- 1) Artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der forbyder den ret, der behandler proceduren med henblik på realisering af pant i fast ejendom, at efterprøve gyldigheden af fuldbyrdsdokumentet — af egen drift eller efter parternes anmodning — med hensyn til, om der foreligger urimelig handelspraksis, og under alle omstændigheder forbyder den ret, der har kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt en sådan praksis foreligger, at iværksætte foreløbige retsmidler såsom udsættelse af proceduren med henblik på realisering af pantet.

- 2) Artikel 11 i direktiv 2005/29 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der ikke tillægger adfærdskodekser som dem, der er nævnt i dette direktivs artikel 10, bindende karakter.

(¹) EUT C 161 af 22.5.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2018 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen

(Sag C-114/17 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — digital-TV — støtte til implementering af jordbaseret digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (den selvstyrende region Castilla-La Mancha, Spanien) — tilskud til operatørerne af platforme for jordbaseret digital-TV — afgørelse, hvorved støtteforanstaltningerne erklæres delvis uforenelige med det indre marked — begrebet »statsstøtte« — fordel — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — definition — medlemsstaternes skøn)

(2018/C 408/19)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved M.J. García-Valdecasas Dorrego, som befuldmægtiget)

Den anden part: Europa-Kommissionen (ved E. Gippini Fournier, B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 129 af 24.4.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. september 2018 — straffesag mod Van Gennip BVBA, Antonius Johannes Maria ten Velde, Original BVBA og Antonius Cornelius Ignatius Maria van der Schoot (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-137/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/123/EF, 2007/23/EF og 2013/29/EU — markedsføring af pyrotekniske artikler — fri bevægelighed for de pyrotekniske artikler, som opfylder kravene i disse direktiver — national lovgivning, som fastsætter restriktioner for oplagring og salg af de nævnte artikler — strafferetlige sanktioner — ordning med dobbelt tilladelse — direktiv 98/34/EF — begrebet »teknisk forskrift«)

(2018/C 408/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Van Gennip BVBA, Antonius Johannes Maria ten Velde, Original BVBA og Antonius Cornelius Ignatius Maria van der Schoot

Konklusion

- 1) Princippet om fri bevægelighed for pyrotekniske artikler som fastsat bl.a. i artikel 6, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/23/EF af 23. maj 2007 om markedsføring af pyrotekniske artikler skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter forbrugere ikke må besidde eller anvende fyrværkeri, idet det er forbudt til sidstnævnte at sælge fyrværkeri, der indeholder mere end 1 kilogram pyroteknisk blanding, for så vidt som denne lovgivning er egnet til at sikre den offentlige orden og sikkerhed, og den ikke går videre end nødvendigt med henblik på at beskytte disse grundlæggende interesser, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.
- 2) Artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter opbevaring af pyrotekniske artikler i overensstemmelse med direktiv 2007/23 bestemt til detailhandel er betinget af opnåelse af en dobbelt tilladelse, dvs. en føderal tilladelse vedrørende eksplosivstoffer og en regional miljøtilladelse, for få vidt som alle de betingelser, der er fastsat i direktivets artikel 10, stk. 2, er opfyldt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 3) Artikel 20 i direktiv 2007/23 og artikel 1, stk. 5, i direktiv 2006/123 skal fortolkes således, at medlemsstaterne kan vedtage strafferetlige sanktioner, for så vidt som — hvad angår direktiv 2007/23, at sanktionerne er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning — og hvad angår direktiv 2006/123, at de nationale bestemmelser ikke indebærer omgåelse af reglerne i dette samme direktiv.

(¹) EUT C 178 af 6.6.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 13. september 2018 — ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias mod Europa-Kommissionen

(Sag C-172/17 P) (¹)

(Appel — voldgiftsbestemmelser — Pocemon -aftalen indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — støtteberettigede omkostninger — afgørelse truffet af Europa-Kommissionen — pligt til tilbagebetaling af de udbetalte beløb — modkrav)

(2018/C 408/21)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomicha (ved dikigoros S. Paliou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og A. Kyratsou, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 168 af 29.5.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 13. september 2018 — ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias mod Europa-Kommissionen

(Sag C-173/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — voldgiftsbestemmelser — Doc@Hand-aftalen indgået inden for rammerne af det sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006) — støtteberettigede omkostninger — afgørelse truffet af Europa-Kommissionen — pligt til tilbagebetaling af de udbetalte beløb — modkrav)

(2018/C 408/22)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (ved dikigoros S. Paliou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og A. Kyratsou, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomicha betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 29.5.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. september 2018 — X mod Belastingdienst/Toeslagen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-175/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles politik for asyl og subsidiær beskyttelse — direktiv 2005/85/EF — artikel 39 — direktiv 2008/115/EF — artikel 13 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 18, artikel 19, stk. 2, og artikel 47 — adgang til effektive retsmidler — princippet om non-refoulement — afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, som pålægger en forpligtelse til at vende tilbage — national lovgivning, der fastsætter mulighed for retslig prøvelse i anden instans — automatisk opsættende virkning, der er begrænset til sagen i første instans)

(2018/C 408/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Belastingdienst/Toeslagen

Konklusion

Artikel 39 i Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse og artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 18, artikel 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter mulighed for at iværksætte appel til prøvelse af en dom afsagt i første instans, hvorved en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, som pålægger en forpligtelse til at vende tilbage, er blevet opretholdt, men som ikke automatisk tillægger dette retsmiddel opsættende virkning, selv om den berørte har påberåbt sig en alvorlig risiko for tilsidesættelse af princippet om non-refoulement.

(¹) EUT C 178 af 6.6.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. september 2018 — Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej mod Mariusz Wawrzosek (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich — Polen)

(Sag C-176/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 2008/48/EF — sag om betalingspåkrav baseret på en veksel, som sikrer de forpligtelser, der følger af en kontrakt om forbrugslån)

(2018/C 408/24)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej

Sagsøgt: Mariusz Wawrzosek

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som gør det muligt at afsige en kendelse om betalingspåbud, der er baseret på en gyldig veksel, som sikrer et tilgodehavende i henhold til en forbrugerkreditaftale, når den ret, som behandler en sag om udstedelse af et betalingspåbud, ikke har beføjelse til at foretage en undersøgelse af, om vilkårene i denne kontrakt eventuelt er urimelige, eftersom de nærmere regler for udøvelsen af retten til at gøre indsigelse mod en sådan kendelse ikke gør det muligt at sikre overholdelsen af de rettigheder, som forbrugeren kan udlede af dette direktiv.

(¹) EUT C 300 af 11.9.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. september 2018 — X og Y mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-180/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles politik for asyl og subsidiær beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 46 — direktiv 2008/115/EF — artikel 13 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 18, artikel 19, stk. 2, og artikel 47 — adgang til effektive retsmidler — princippet om non-refoulement — afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, som pålægger en forpligtelse til at vende tilbage — national lovgivning, der fastsætter mulighed for retslig prøvelse i anden instans — automatisk opsættende virkning, der er begrænset til sagen i første instans)

(2018/C 408/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: X og Y

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

Artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse og artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 18, artikel 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter mulighed for at iværksætte appel til prøvelse af en dom afsagt i første instans, hvorved en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, som pålægger en forpligtelse til at vende tilbage, er blevet opretholdt, men som ikke automatisk tillægger dette retsmiddel opsættende virkning, selv om den berørte har påberåbt sig en alvorlig risiko for tilsidesættelse af princippet om non-refoulement.

⁽¹⁾ EUT C 202 af 26.6.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. september 2018 — Alexander Mölk mod Valentina Mölk (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-214/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civile retlige spørgsmål — Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt — artikel 4, stk. 3 — anmodning om underholdsbidrag indgivet af den bidragsberettigede ved den kompetente myndighed i den stat, på hvis område den bidragspligtige har sit sædvanlige opholdssted — afgørelse, som har fået retskraft — senere anmodning, der indgives af den bidragspligtige ved samme myndighed om nedsættelse af det fastsatte underholdsbidrag — den bidragsberettigedes fremmøde — fastlæggelse af den lov, der finder anvendelse)

(2018/C 408/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alexander Mölk

Sagsøgt: Valentina Mölk

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 3, i Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2009/941/EF af 30. november 2009, skal fortolkes således, at det ikke følger af en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor det underholdsbidrag, der skal betales — på anmodning af den bidragsberettigede og i medfør af denne artikel 4, stk. 3, efter at domstolslandets lov er blevet udpeget i overensstemmelse med denne bestemmelse — er blevet fastsat ved en afgørelse, som har fået retskraft, at den nævnte lov finder anvendelse på en senere anmodning indgivet af den bidragspligtige ved den kompetente myndighed i den stat, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted, over for den bidragsberettigede med henblik på at nedsætte dette underholdsbidrag.
- 2) Artikel 4, stk. 3, i Haagerprotokollen af 23. november 2007 skal fortolkes således, at den bidragsberettigede ikke har »indbragt sagen« i denne bestemmelses forstand for den kompetente myndighed i den stat, på hvis område den bidragspligtige har sit sædvanlige opholdssted, når den bidragsberettigede giver møde i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 5 i Rådets forordning nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, ved at fremsætte indsigelse under en sag, som den bidragspligtige har indbragt for denne myndighed.

(¹) EUT C 283 af 28.8.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 13. september 2018 — Česká pojišťovna a.s. mod WCZ, spol. s r.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresní soud v Českých Budějovicích — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-287/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — selskabsret — bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner — direktiv 2011/7/EU — artikel 6, stk. 1 og 3 — kompensation for omkostninger ved inddrivelse af gæld — omkostninger i forbindelse med udsendte rykkerskrivelser på grund af debtors forsinkede betaling)

(2018/C 408/27)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Okresní soud v Českých Budějovicích

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Česká pojišťovna a.s.

Sagsøgt: WCZ, spol. s r.o.

Konklusion

Artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner skal fortolkes således, at den giver en kreditor, som kræver kompensation for omkostninger i forbindelse med rykkerskrivelser sendt til debitor på grund af dennes forsinkede betaling, en ret til rimelig kompensation som omhandlet i denne artikels stk. 3 ud over det faste beløb på 40 EUR i samme artikels stk. 1 som følge af denne forsinkelse.

(¹) EUT C 269 af 14.8.2017.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. september 2018 — Helga Löber mod Barclays Bank plc
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)**

(Sag C-304/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — specielle kompetenceregler — artikel 5, nr. 3) — kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt — det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå — forbruger, der er bosiddende i en medlemsstat, og som gennem en bank med hjemsted i denne medlemsstat har købt værdipapirer udstedt af en bank med hjemsted i en anden medlemsstat — kompetence til at påkende det søgsmål, som denne forbruger har anlagt på grundlag af denne banks erstatningsansvar uden for kontrakt)

(2018/C 408/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Helga Löber

Sagsøgt: Barclays Bank plc

Konklusion

Artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en investor har anlagt et søgsmål om erstatningsansvar uden for kontrakt mod en bank, der har udstedt et certifikat, som den pågældende har investeret i, på grund af prospektet vedrørende dette certifikat, er retterne på det sted, hvor investoren har sin bopæl, i deres egenskab af retter på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået, i denne bestemmelses forstand kompetente til at påkende søgsmålet, når den hævdede skade består i et økonomisk tab, der er lidt direkte på investorens bankkonto i en bank etableret inden for disse retters jurisdiktion, og når andre særlige omstændigheder knyttet til denne situation ligeledes taler for, at de nævnte retter tillægges kompetence.

⁽¹⁾ EUT C 169 af 14.8.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. september 2018 — Surjit Singh Bedi mod Bundesrepublik Deutschland og Bundesrepublik Deutschland in Prozessstandschaft für das Vereinigte Königreich von Großbritannien und Nordirland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Hamm — Tyskland)

(Sag C-312/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, stk. 2 — forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap — kollektiv overenskomst om social sikring — overgangshjælp, der tildeles tidligere civile ansatte ved de allierede styrker i Tyskland — ophør med betalingen af denne hjælp, når modtageren opfylder betingelserne for førtidig alderspension for handicappede i henhold til den lovpligtige pensionsforsikring)

(2018/C 408/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesarbeitsgericht Hamm

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Surjit Singh Bedi

Sagsøgte: Bundesrepublik Deutschland og Bundesrepublik Deutschland in Prozessstandschaft für das Vereinigte Königreich von Großbritannien und Nordirland

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den i en sag som den i hovedsagen omhandlede er til hinder for bestemmelser i en kollektiv overenskomst, hvorefter retten til overgangshjælp, som tildeles med det formål at sikre en passende forsørgelse for en arbejdstager, der har mistet sit arbejde, indtil den pågældende har ret til alderspension i henhold til den lovpligtige pensionsforsikringsordning, ophører, når denne arbejdstager opfylder betingelserne for førtidig alderspension for svært handicappede i henhold til denne ordning.

(¹) EUT C 309 af 18.9.2017.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. september 2018 — Starman AS mod Tarbijakaitseamet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Riigikohus — Estland)

(Sag C-332/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2011/83/EU — artikel 21 — forbrugeraftaler — kommunikation pr. telefon — praksis bestående i, at en udbyder af telekommunikationstjenester til de kunder, som allerede har indgået en aftale, stiller et forkortet servicenummer til rådighed, for hvilket der gælder en højere takst end basistelefontaksten)

(2018/C 408/30)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Riigikohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Starman AS

Sagsøgt: Tarbijakaitseamet

Konklusion

Artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF skal fortolkes således, at den i tilfælde af, at en erhvervsdrivende har stillet et eller flere forkortede numre til en højere takst end basistelefontaksten til rådighed for alle sine kunder, er til hinder for, at de forbrugere, som allerede har indgået en aftale med den erhvervsdrivende, betaler mere end basistelefontaksten, når de kontakter den pågældende erhvervsdrivende pr. telefon i forbindelse med denne aftale.

(¹) EUT C 256 af 7.8.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2018 — Fremoluc NV mod Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgien)

(Sag C-343/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — grundlæggende frihedsrettigheder — artikel 21 TEUF, 45 TEUF, 49 TEUF og 63 TEUF — direktiv 2004/38/EF — artikel 22 og 24 — et offentligt organs forkøbsret til de parceller, der ligger på det område, hvor dette organ virker, med henblik på opførelsen af sociale boliger — tildeling af boliger med prioritet for privatpersoner, som har en »stærk samfundsmæssig, økonomisk eller sociokulturel tilknytning« til det pågældende område — situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en enkelt medlemsstat — afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2018/C 408/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fremoluc NV

Sagsøgte: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest APB), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlaams Financieringsfonds), Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW) og Christof De Knop m.fl.

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (den nederlandsksprogede ret i første instans i Bruxelles, Belgien) ved afgørelse af 19. maj 2017 kan ikke antages til realitetsbehandling.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 11.9.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. september 2018 — Shajin Ahmed mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-369/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — grænser, asyl og indvandring — flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — direktiv 2011/95/EU — artikel 17 — udelukkelse fra subsidiær beskyttelsesstatus — grunde — dom for en grov forbrydelse — vurdering af grovheden på grundlag af den straf, der ifaldes i henhold til national ret — lovlighed — nødvendigheden af en individuel vurdering)

(2018/C 408/32)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Shajin Ahmed

Sagsøgt: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Konklusion

Artikel 17, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter ansøgeren om subsidiær beskyttelse anses for at have »begået en grov forbrydelse« som omhandlet i denne bestemmelse, der kan udelukke ham fra at opnå denne beskyttelse, alene på grundlag af den straf, der ifaldes for en given forbrydelse i henhold til denne medlemsstats lovgivning. Det tilkommer den nationale myndighed eller ret, der træffer afgørelse om ansøgningen om subsidiær beskyttelse, at vurdere den omhandlede forbrydelses grovhed ved at foretage en fuldstændig undersøgelse af alle de særlige omstændigheder i den enkelte sag.

(¹) EUT C 293 af 4.9.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 13. september 2018 — Vision Research Europe BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Noord-Holland — Nederlandene)

(Sag C-372/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — toldpositioner — klassificering af varer — kameraer med flygtig hukommelse, der indebærer, at de optagne billeder slettes, når kameraet slukkes, eller når der optages nye billeder — kombineret nomenklatur — underposition 8525 80 19 og 8525 80 30 — forklarende bemærkninger — fortolkning — gennemførelsesforordning (EU) nr. 113/2014 — fortolkning — gyldighed)

(2018/C 408/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Noord-Holland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vision Research Europe BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Konklusion

Underposition 8525 80 30 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif i den affattelse, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1001/2013 af 4. oktober 2013, skal fortolkes således, at et kamera som det i hovedsagen omhandlede, der har mulighed for at optage et stort antal billeder i sekundet og lagre disse i dets interne flygtige hukommelse, hvorfra de slettes, når kameraet slukkes, henhører under denne underposition, og at Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 113/2014 af 4. februar 2014 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur, for så vidt som den finder analog anvendelse på produkter, der har samme kendetegn som et sådant kamera, er ugyldig.

(¹) EUT C 300 af 11.9.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 20. september 2018 — Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Agria Beteiligungsgesellschaft mbH og Star Agro Analyse und Handels GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-373/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — Europa-Kommissionens afvisning af en klage — manglende EU-interesse)

(2018/C 408/34)

Processprog: polsk

Parter

Appellanter: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Agria Beteiligungsgesellschaft mbH og Star Agro Analyse und Handels GmbH (ved advokat P. Graczyk og radca prawny W. Ročlawski)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Szczodrowski og A. Dawes, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o og Agria Beteiligungsgesellschaft mbH bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Star Agro Analyse und Handels GmbH bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 20. september 2018 — EOS KSI Slovensko s.r.o. mod Ján Danko og Margita Danková (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove — Slovakiet)

(Sag C-448/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugeraftaler — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår — artikel 4, stk. 2, og artikel 5 — pligt til at affatte bestemmelserne klart og forståeligt — artikel 7 — søgsmål anlagt af personer eller organisationer, som har en legitim interesse i at beskytte forbrugerne mod brugen af urimelige kontraktvilkår — national lovgivning, som betinger en forbrugerbeskyttelsesorganisations mulighed for at intervenere i sagen af forbrugerens samtykke — forbrugerkredit — direktiv 87/102/EØF — artikel 4, stk. 2 — pligt til at oplyse de årlige omkostninger i procent i den skriftlige kontrakt — kontrakt, som kun indeholder en matematisk ligning til beregning af de årlige omkostninger i procent og ikke de oplysninger, som er nødvendige for at foretage denne beregning)

(2018/C 408/35)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Prešove

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EOS KSI Slovensko s.r.o.

Sagsøgt: Ján Danko og Margita Danková

procesdeltager: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, sammenholdt med ækvivalensprincippet, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som ikke tillader en forbrugerbeskyttelsesorganisation at intervenere til støtte for forbrugeren i en betalingspåkravsprocedure vedrørende en individuel forbruger og at gøre indsigelse mod et sådant betalingspåkrav, såfremt dette ikke er anført af den nævnte forbruger, i det tilfælde, hvor den nævnte lovgivning rent faktisk underlægger forbrugerbeskyttelsesorganisationers adgang til intervention i tvister, der henhører under EU-retten, betingelser, som er mindre gunstige end de betingelser, der gælder for tvister, der udelukkende henhører under national ret, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som ganske vist på tidspunktet for udstedelsen af et betalingspåkrav over for en forbruger foreskriver en kontrol af, hvorvidt de vilkår, der er indeholdt i en aftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, er urimelige, men dels tillægger en tjenestemand, som varetager administrative opgaver ved en retsinstans, og som ikke har status som dommer, kompetence til at udstede dette betalingspåkrav, dels fastsætter en frist på 15 dage til at rejse indsigelse og kræver, at sidstnævnte er begrundet hvad angår realiteten, i det tilfælde, hvor der ikke er fastsat en sådan ex officio-kontrol på tidspunktet for fuldbyrdelsen af det nævnte betalingspåkrav, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 3) Artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at i det tilfælde, hvor en forbrugerkreditaftale dels ikke oplyser årlige omkostninger i procent og kun indeholder en matematisk ligning til beregning af disse årlige omkostninger i procent og ikke de oplysninger, som er nødvendige for at foretage denne beregning, dels ikke nævner rentesatsen, er en sådan omstændighed et afgørende element i forbindelse med den pågældende nationale rets vurdering af, om vilkåret i den nævnte aftale vedrørende kreditomkostningerne er affattet klart og forståeligt som omhandlet i den nævnte bestemmelse.

(¹) EUT C 382 af 13.11.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. september 2018 — Chiara Motter mod Provincia autonoma di Trento (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Trento — Italien)

(Sag C-466/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — offentlig sektor — undervisere i sekundære skoler — fastansættelse i den offentlige forvaltning af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse gennem en ansættelsesprocedure på grundlag af eksamensbeviser — fastsættelse af anciennitet — delvis hensyntagen til de tjenesteperioder, der er tilbagelagt inden for rammerne af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter)

(2018/C 408/36)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Trento

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Chiara Motter

Sagsøgt: Provincia autonoma di Trento

Konklusion

§ 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som blev indgået den 18. marts 1999 og er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som, med henblik på indplaceringen af en arbejdstager i en lønkategori i forbindelse med dennes ansættelse på grundlag af eksamensbeviser som fastansat tjenestemand, fuldt ud tager hensyn til de tjenesteperioder, der er tilbagelagt i henhold til tidsbegrænsede ansættelseskontrakter indtil det fjerde år, og derudover delvist hensyn med to tredjedele.

(¹) EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 26. september 2018 — sag iværksat af Josef Baumgartner (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-513/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — transport — vejtransport — forordning (EF) nr. 561/2006 — artikel 19, stk. 2, første afsnit — administrativ sanktion for en overtrædelse begået på området for den medlemsstat, hvor virksomheden har hjemsted, som pålægges af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat, hvor denne overtrædelse er blevet fastslået)

(2018/C 408/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Josef Baumgartner

Procesdeltagere: Bundesamt für Güterverkehr og Staatsanwaltschaft Köln

Konklusion

Artikel 19, stk. 2, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 skal fortolkes således, at den direkte bemyndiger de kompetente myndigheder i en medlemsstat til at pålægge en virksomhed eller en ledende medarbejder i denne virksomhed en sanktion for en overtrædelse af denne forordning, som konstateres på denne medlemsstats område, selv om overtrædelsen er begået på en anden medlemsstats område, hvor denne virksomhed har hjemsted.

(¹) EUT C 382 af 13.11.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 20. september 2018 — Stefan Rudigier mod Salzburger Verkehrsverbund GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-518/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — offentlig personbefordring med jernbane og ad vej — forordning (EF) nr. 1370/2007 — artikel 5, stk. 1 — indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening — artikel 7, stk. 2 — forpligtelse til at offentliggøre visse oplysninger senest ét år inden offentliggørelsen af udbuddet i Den Europæiske Unions Tidende — konsekvenserne af en manglende offentliggørelse — annullation af udbuddet — direktiv 2014/24/EU — artikel 27, stk. 1 — artikel 47, stk. 1 — direktiv 2014/25/EU — artikel 45, stk. 1 — artikel 66, stk. 1 — udbudsbekendtgørelse)

(2018/C 408/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stefan Rudigier

Sagsøgt: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Konklusion

Artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 skal fortolkes således, at

- den forpligtelse til at offentliggøre en forhåndsmeddelelse, som er fastsat i denne bestemmelse, finder anvendelse på kontrakter om offentlig befordring med bus, som i princippet indgås i henhold til de procedurer, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF eller ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF
- en tilsidesættelse af den forpligtelse til at offentliggøre en forhåndsmeddelelse, der er fastsat i denne bestemmelse, ikke medfører en annullation af det pågældende udbud, forudsat at ækvivalensprincippet, effektivitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet er overholdt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 20.11.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 20. september 2018 — 2M-Locatel A/S mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-555/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — toldunion og fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — underposition 8528 71 13 og 8528 71 90 — apparat, som har kapacitet til at modtage, indstille og behandle live tv-signaler transmitteret via internetteknologi)

(2018/C 408/39)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: 2M-Locatel A/S

Sagsøgt: Skatteministeriet

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006, skal fortolkes således, at apparater, som har kapacitet til at modtage, indstille og behandle live tv-signaler transmitteret via internetteknologi såsom de i hovedsagen omhandlede, skal tariferes i underposition 8528 71 90 heri, forudsat at de ikke har en videotuner eller en tv-tuner, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 402 af 27.11.2017.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 12. september 2018 — Dirk Harms m.fl. mod Vueling Airlines SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-601/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — lufttransport — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 8, stk. 1 — refusion af billetprisen i tilfælde af en flyafgangs aflysning — gebyr opkrævet af en person, der fungerer som formidler mellem passageren og luftfartsselskabet i forbindelse med billetkøbet — omfattet)

(2018/C 408/40)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms og Emma-Matilda Harms

Sagsøgt: Vueling Airlines SA

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, og navnlig artikel 8, stk. 1, litra a), deri, skal fortolkes således, at den billetpris, der skal tages i betragtning med henblik på at fastlægge den refusion, som luftfartsselskabet skal betale til en passager, hvis en flyafgang aflyses, omfatter forskellen mellem det beløb, som er betalt af denne passager, og det beløb, som luftfartsselskabet har modtaget, og som består af et gebyr opkrævet af en person, der har optrådt som formidler mellem disse to sidstnævnte parter, medmindre gebyret er fastsat uden dette luftfartsselskabs viden, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 22 af 22.1.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. september 2018 — Straffesag mod Emil Milev (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien)

(Sag C-310/18 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — retligt samarbejde i straffesager — direktiv (EU) 2016/343 — uskyldsformodning — offentlige henvisninger om skyld — retsmidler — kontrolprocedure vedrørende lovligheden af tvangsforanstaltningen varetægtsfængsling)

(2018/C 408/41)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i straffesagen

Emil Milev

Konklusion

Artikel 3 og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af den 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for vedtagelsen af foreløbige afgørelser af proceduremæssig art som en afgørelse om opretholdelse af en foranstaltning i form af varetægtsfængsling iværksat af en retslig myndighed på grundlag af mistanker eller belastende beviselementer, forudsat at disse afgørelser ikke henviser til den fængslede person som skyldig. Til gengæld regulerer dette direktiv ikke de betingelser, hvorunder afgørelserne om varetægtsfængsling kan vedtages.

⁽¹⁾ EUT C 268 af 30.7.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. september 2018 — Hampshire County Council mod C.E. og N.E. (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Irland)

(Forenede sager C-325/18 PPU og C-375/18 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — retligt samarbejde i civile sager — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — internationale børnebortførelser — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 11 — anmodning om tilbagegivelse — Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 — anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel — søgsmål — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler — appelfrist — kendelse om eksigibilitet — fuldbyrdelse inden forkyndelse heraf)

(2018/C 408/42)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hampshire County Council

Sagsøgte: C.E. og N.E.

Procesdeltagere: Child and Family Agency og Attorney General

Konklusion

- 1) De generelle bestemmelser i kapitel III i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at hvis det gøres gældende, at børn er blevet fjernet ulovligt, kan en afgørelse om tilbagegivelse af disse børn, som en ret i den medlemsstat, hvor børnene havde deres sædvanlige opholdssted, har truffet efter en afgørelse om forældreansvaret, erklæres for eksigibel i værtsmedlemsstaten i overensstemmelse med disse generelle bestemmelser.
- 2) Artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 2201/2003, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at bestemmelsen i en situation som den i hovedsagen omhandlede er til hinder for, at en af en ret i en medlemsstat truffet afgørelse, hvorefter børn skal sættes under værgemål og tilbagegives, og som er blevet erklæret eksigibel i den anmodede medlemsstat, fuldbyrdes, inden afgørelsen om, at denne afgørelse skal erklæres for eksigibel, forkyndes for de pågældende forældre. Artikel 33, stk. 5, i forordning nr. 2201/2003 skal fortolkes således, at den ret, for hvilken der er iværksat appel af den sidstnævnte afgørelse, ikke kan forlænge den i denne bestemmelse fastsatte appelfrist.
- 3) Forordning nr. 2201/2003 skal fortolkes således, at den i en situation som den i hovedsagen omhandlede ikke er til hinder for, at en ret i en medlemsstat vedtager retsbevarende foranstaltninger i form af et påbud over for et offentligt organ i en anden medlemsstat, hvorved dette organ forbydes ved retterne i denne anden medlemsstat at indlede eller fortsætte en procedure om adoption af børn, der har ophold dér.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 16.7.2018.
EUT C 268 af 30.7.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. september 2018 — Fuldbyrdelse af europæiske arrestordre udstedt mod RO (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland)

(Sag C-327/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 50 TEU — ordre udstedt af judicielle myndigheder i en medlemsstat, som har iværksat proceduren med udtræden af Den Europæiske Union — usikkerhed med hensyn til den ordning, der finder anvendelse på forbindelserne mellem denne stat og Unionen som følge af den nævnte udtræden)

(2018/C 408/43)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court

Parter i hovedsagen

RO

Konklusion

Artikel 50 TEU skal fortolkes således, at den blotte omstændighed, at en medlemsstat meddeler sin beslutning om at udtræde af Den Europæiske Union i overensstemmelse med denne artikel, ikke har til følge, at den fuldbyrdende medlemsstat i tilfælde af, at den førstnævnte medlemsstat har udstedt en europæisk arrestordre mod en person, skal afslå at fuldbyrde denne europæiske arrestordre eller udsætte sin fuldbyrdelse heraf, mens den afventer større klarhed om den retlige ordning, der vil finde anvendelse i den udstedende medlemsstat efter dennes udtræden af Den Europæiske Union. Når der ikke er alvorlige grunde til at antage, at den person, som er omfattet af den nævnte europæiske arrestordre, efter den udstedende medlemsstats udtræden af Den Europæiske Union løber en risiko for at blive berøvet de rettigheder, som denne er tillagt ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, kan den fuldbyrdende medlemsstat ikke afslå at fuldbyrde denne europæiske arrestordre, så længe den udstedende medlemsstat er medlem af Den Europæiske Union.

(¹) EUT C 349 af 16.7.2018.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 12. september 2018 — Holistic Innovation Institute, SLU mod Forvaltningsorganet for Forskning

(Sag C-241/17 P) (¹)

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — projekter finansieret af Den Europæiske Union på området for forskning — syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (2007-2013) — projekterne Inachus og ZONeSEC — afgørelse om at nægte appellanten deltagelse — annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål)

(2018/C 408/44)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Holistic Innovation Institute, SLU (ved abogado J.J. Marín López)

Den anden part i appelsagen: Forvaltningsorganet for Forskning (ved S. Payan-Lagrou og V. Canetti, som befuldmægtigede, bistået af abogado J. Rivas Andrés)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) Holistic Innovation Institute, SLU betaler appelsagens omkostninger.

(¹) EUT C 221 af 10.7.2017.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 13. september 2018 — Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon mod Europa-Kommissionen

(Sag C-539/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — tilskudsftale — ikke-støtteberettigede omkostninger — Europa-Kommissionens afgørelse om tilbagebetaling — sag anlagt af støttemodtageren ved Den Europæiske Unions Ret i henhold til artikel 272 TEUF — appel åbenbart ugrundet)

(2018/C 408/45)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (ved dikigoros K. Damis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Kyratsou og R. Lyal, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes som åbenbart ugrundet.
- 2) Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon betaler appelsagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.

Appel iværksat den 10. januar 2018 af Ccc Event Management GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 7. november 2017 i sag T-363/17, Ccc Event Management GmbH mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag C-23/18 P)

(2018/C 408/46)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Ccc Event Management GmbH (ved Rechtsanwalt A. Schuster)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol

Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 13. september 2018 delvist afvist appellen, delvist forkastet den som åbenbart ugrundet og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 21. juni 2018 af Romantik Hotels & Restaurants AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. april 2018 i sag T-213/17 — der Romantik Hotels & Restaurants AG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

(Sag C-411/18 P)

(2018/C 408/47)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Romantik Hotels & Restaurants AG (ved Rechtsanwältin S. Hofmann og W. Göpfert)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret og Hotel Preidlhof GmbH

Ved kendelse af 3. oktober 2018 forkastede Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) appellen, idet det var åbenbart, at den dels skulle afvises, dels savnede grundlag, og pålagde appellanten at bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 9. juli 2018 — WA mod Münchener Hypothekenbank eG

(Sag C-448/18)

(2018/C 408/48)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WA

Sagsøgt: Münchener Hypothekenbank eG

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 6. september 2018 slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Linz (Østrig) den 17. juli 2018 — DS mod Porsche Inter Auto GmbH & Co KG

(Sag C-466/18)

(2018/C 408/49)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Linz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DS

Sagsøgt: Porsche Inter Auto GmbH & Co KG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽¹⁾ fortolkes således, at en anordning i en bil, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 715/2007, er ulovlig, såfremt ventilen i udstødningssækkens retursystem (herefter »EGR-ventil«), dvs. en komponent, der med sandsynlighed vil påvirke emissionen, er konstrueret således, at den andel af udstødningssækkens, som føres tilbage, reguleres på en sådan måde, at den kun mellem 15 og 33 grader Celsius og kun under 1 000 m højde sikrer et lavt emissionsniveau, og uden for dette temperaturvindue i løbet af 10 grader Celsius og over 1 000 m højde i løbet af 250 m højde lineært reduceres til 0, hvorved der sker en forøgelse af NO_x-emissionen over grænseværdierne i forordning nr. 715/2007?
- 2) Har det betydning for bedømmelsen af første spørgsmål, om den i første spørgsmål nævnte anordning i køretøjet er nødvendig for at beskytte motoren mod beskadigelse?
- 3) Har det endvidere betydning for bedømmelsen af andet spørgsmål, om den del af motoren, der skal beskyttes mod beskadigelse, er EGR-ventilen?
- 4) Har det betydning for bedømmelsen af første spørgsmål, om den i første spørgsmål nævnte anordning i køretøjet blev monteret allerede ved fremstillingen af bilen, eller om den i første spørgsmål beskrevne regulering af EGR-ventilen skal monteres i bilen som afhjælpning som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier ⁽²⁾ i forbindelse hermed?
- 5) Skal artikel 3, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed fortolkes således, at der ikke er tale om en uvæsentlig manglende overensstemmelse, når der indgås en købsaftale om et køretøj, ifølge hvilken der skyldes et køretøj, som opfylder de lovmæssige (EU-retlige) bestemmelser, og der i køretøjet er monteret en skiftelogik, dvs. en regulering, således af køretøjet befinder sig i modus 1, når det tages i brug, og når softwaren registrerer testsituationen, dvs. når køretøjet drives i forbindelse med New European Drive Cycle (herefter »NEDC«), forbliver køretøjet i modus 1 (NEDC), men når softwaren registrerer, at køretøjet bevæges uden for tolerancerne i NEDC (afvigelser fra hastighedsprofilen på +/- 2 km/h henholdsvis +/- 1s), skifter køretøjet til modus 0 (kørsel), hvor EGR-ventilen reguleres således, at grænseværdierne i forordning nr. 715/2007 ikke længere kan overholdes, idet denne regulering sker så hurtigt, at køretøjet i realiteten næsten udelukkende køres i modus 0?

⁽¹⁾ EUT 2007, L 171, s. 1.

⁽²⁾ EFT 1999, L 171, s. 12.

Appel iværksat den 6. august 2018 af Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 7. juni 2018 i sag T-72/17 — Gabriele Schmid mod EUIPO

(Sag C-514/18 P)

(2018/C 408/50)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (ved Rechtsanwältin I. Hödl und Rechtsanwalt S. Schoeller)

De andre parter i appelsagen: Gabriele Schmid og EUIPO

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- a) Den appellerede dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 7. juni 2018 i sag T-72/17 ophæves, for så vidt som Retten tog sagsøgerens hovedpåstand til følge og annullerede afgørelsen truffet den 7. december 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1768/2015-4) og Domstolen træffer selv afgørelse i sagen.
- b) Subsidiært ophæves den appellerede dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 7. juni 2018 i sag T-72/17, for så vidt som Retten tog sagsøgerens hovedpåstand til følge og annullerede afgørelsen truffet den 7. december 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1768/2015-4) og sagen hjemvises til Retten til fornyet prøvelse.
- c) Sagsøgeren i første instans, Gabriele Schmid, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har appelleret dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 7. juni 2018 i sag T-72/17, EU:T:2018:335, vedrørende en påstand om annullation af afgørelsen truffet den 7. december 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1768/2015-4) i en fortabelsessag mellem Gabriele Schmid og Landeskommission für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark, idet nævnte dom udgør en tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾ (nu artikel 18, stk. 1, i forordning 2017/1001).

Appellen støttes på to anbringender: Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 18, stk. 1, i forordning 2017/1001) og artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 18, stk. 1, i forordning 2017/1001).

Appellanten er af den opfattelse, at der foreligger — og retter konkret det første appelanbringende, der er opdelt i fire led mod — en urigtig bedømmelse af brugen af en beskyttet geografisk betegnelse, der er registreret som et individuelt varemærke i henhold til sin væsentligste funktion, det retsstridige krav om identitet mellem producenterne den manglende retspraksis vedrørende kvalitetsfunktionen for individuelle varemærker, der udgør af kvalitetsmærker, som indeholder en beskyttet geografisk betegnelse, samt vedrørende brug af varemærket foretaget af licenshaverens medlemmer.

Appellanten er af den opfattelse, at der foreligger — og retter konkret det andet appelanbringende mod — en urigtig anvendelse af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 18, stk. 2, i forordning 2017/1001), nærmere bestemt Rettens afgørelse vedrørende spørgsmålet om tredjemands retmæssige brug af et EU-varemærke, nemlig sammenslutningen bestående af appellants medlemmer, og tilegnelsen af denne brug til varemærkeindehaveren.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) EUT 2009, L 78, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 6. august 2018 — QE mod Sun Express Deutschland GmbH

(Sag C-516/18)

(2018/C 408/51)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: QE

Sagsøgt: Sun Express Deutschland GmbH

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 22. august 2018 slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 2. august 2018 — Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY og XX mod Conseil des ministres

(Sag C-520/18)

(2018/C 408/52)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY og XX

Sagsøgt: Conseil des ministres

Anden part: Child Focus

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF⁽¹⁾, sammenholdt med den ret til sikkerhed, der er sikret ved artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til respekt for personoplysninger, som er sikret ved artikel 7, 8 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning — såsom den omhandlede, der fastsætter en generel pligt for operatører og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafik- og lokaliseringsdata som omhandlet i direktiv 2002/58/EF, der genereres og behandles af dem inden for rammerne af udbuddet af disse tjenester — som ikke kun har efterforskning, afsløring og retsforfølgning af grov kriminalitet som formål, men ligeledes sikring af den nationale sikkerhed, forsvar af territoriet, den offentlige sikkerhed, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af andre grunde end grov kriminalitet eller forebyggelse af ulovlig brug af elektroniske kommunikationssystemer eller gennemførelse af et andet formål i henhold til artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679⁽²⁾, og som endvidere er undergivet præcise garantier i denne lovgivning vedrørende lagring af data og adgangen dertil?
- 2) Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 4, 7, 8, 11 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning — såsom den omhandlede, der fastsætter en generel pligt for operatører og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafik- og lokaliseringsdata som omhandlet i direktiv 2002/58/EF, der genereres og behandles af dem inden for rammerne af udbuddet af disse tjenester — såfremt denne lovgivning bl.a. har til formål at opfylde de positive forpligtelser, der påhviler myndigheden i henhold til chartrets artikel 4 og 8, der består i at fastsætte en retlig ramme, der muliggør en effektiv strafferetlig efterforskning af og en effektiv retshåndhævelse over for seksuelt misbrug af mindreårige, og som rent faktisk gør det muligt at identificere gerningsmanden bag overtrædelsen, selv i tilfælde, hvor der gøres brug af elektroniske kommunikationsmidler?

- 3) Såfremt Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) på grundlag af besvarelsene af det første og det andet præjudicielle spørgsmål konkluderer, at den anfægtede lov er i strid med en eller flere af de forpligtelser, der følger af de i disse spørgsmål nævnte bestemmelser, kan Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) da midlertidigt opretholde virkningerne af lov af 29. maj 2016 om indsamling og lagring af data i den elektroniske kommunikationssektor med henblik på at undgå retsikkerhed og muliggøre, at data, der forinden er blevet indsamlet og lagret, stadig kan anvendes til de formål, der er omhandlet i loven?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201, s. 37).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 8. august 2018 —
Engie Cartagena S.L. mod Ministerio para la Transición Ecológica (antiguamente, Ministerio de
Industria, Energía y Turismo)**

(Sag C-523/18)

(2018/C 408/53)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Engie Cartagena S.L.

Sagsøgt: Ministerio para la Transición Ecológica (antiguamente, Ministerio de Industria, Energía y Turismo)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør lovreglen i tredje tillægsbestemmelse i Real Decreto-Ley 14/2010 Financiación de planes de ahorro y eficiencia energética para los años 2011, 2012 y 2013 (kongeligt lovdekret nr. 14/2010 om finansiering af energibesparelses- og energieffektivitetsplanerne for 2011, 2012 og 2013) en offentlig serviceforpligtelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2003/54/EF (¹) og 2009/72/EF (²):

»1. De beløb, som skal afholdes over el-systemet med henblik på finansieringen af Handlingsplan 2008-2012, der blev vedtaget ved Acuerdo de Consejo de Ministros de 8 de julio de 2005, por el que se concretan las medidas del documento de «Estrategia de ahorro y eficiencia energética en España 2004-2012» aprobado por Acuerdo de Consejo de Ministros de 28 de noviembre de 2003 (afgørelse fra ministerrådet af 8.7.2005 om konkret udmøntning af foranstaltningerne i dokumentet »Strategi for energibesparelser og energieffektivitet i Spanien 2004-2012«, vedtaget ved afgørelse fra ministerrådet af 28.11.2003), der for 2011 og 2012 er fastsat til 270 millioner euro henholdsvis 250 millioner euro, finansieres ved et bidrag fra hver af de producerende virksomheder i overensstemmelse med de i det følgende skema fastsatte procentdele:

Virksomhed	Procentdel
Endesa Generación, S.A.	34,66
Iberdrola Generación, S.A.	32,71
GAS Natural S.D.G, S.A.	16,37
Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.	4,38
E.ON Generación, S.L.	2,96
AES Cartagena, S.R.L.	2,07
Bizkaia Energía, S.L.	1,42
Castelnou Energía, S.L.	1,58
Nueva Generadora del Sur, S.A.	1,62
Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.	1,42
Tarragona Power, S.L.	0,81
I alt	100,00«

2) Såfremt denne bestemmelse udgør en offentlig serviceforpligtelse, er denne da klart defineret, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og kontrollerbar?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26.7.2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF — Erklæringer vedrørende nedluknings- og affaldsforvaltningsaktiviteter (EUT 2003, L 176, s. 37).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT 2009, L 211, s. 55).

Appel iværksat den 17. august 2018 af HX til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 19. juni 2018 i sag T-408/16, HX mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-540/18 P)

(2018/C 408/54)

Processprog: bulgarsk

Parter

Appellant: HX (ved advokat S. Koev)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den foreliggende appelsag antages til realitetsbehandling, der gives medhold i det hele, og samtlige heri fremsatte anbringender tiltrædes.
- Det fastslås, at den appellerede dom afsagt af Retten kan ophæves i sin helhed.
- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Femte Afdeling) den 19. juni 2018, HX mod Rådet (T-408/16), ophæves.

- Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/840 af 27. maj 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 (EUT 2014, L 141, s. 30), Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP (EUT 2017, L 139, s. 62) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/907 af 29. maj 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 (EUT 2017, L 139, s. 15) annulleres delvis, for så vidt som disse retsakter vedrører HX.
- Rådet tilpligtes at betale alle de sagsomkostninger, som appellantens har afholdt i forbindelse med sit forsvar.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Retten foretog en urigtig retsanvendelse og tilsidesatte herved EU-retten, idet den fastslog, at Rådet med rette havde lagt den antagelse til grund, at appellantens var en fremtrædende forretningsmand i Syrien, selv om der ikke forelå et retsgrundlag for denne antagelse, og selv om den, henset til det forfulgte lovlige formål, var uforholdsmæssig.
2. Retten foretog en urigtig retsanvendelse og tilsidesatte herved bevisreglerne, idet der ikke forelå beviser, der kunne begrunde denne antagelse og den manglende anvendelse af artikel 27, stk. 3, og artikel 28, stk. 3, i afgørelse 2013/255 i den affattelse, der følger af afgørelse 2015/1836.
3. Retten foretog en urigtig retsanvendelse og tilsidesatte herved procedurereglerne, hvilket var til skade for appellantens interesser, eftersom nye beviser, der var blevet fremlagt i medfør af artikel 85, stk. 3, i Rettens procesreglement, blev afvist.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'instance de Sens (Frankrig) den 30. august 2018 — X

(Sag C-562/18)

(2018/C 408/55)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'instance de Sens

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Den anden part: Procureur de la République (den offentlige anklager)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Åbner artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolket i lyset af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap på den ene side og artikel 39, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder på den anden side mulighed for at fratage en person stemmeretten ved valg til Europa-Parlamentet, når der er iværksat værgemål på grund af personens mentale handicap?
- 2) Besvares dette spørgsmål bekræftende, findes der da i EU-retten særlige betingelser for fratagelse af denne ret, og i bekræftende fald, hvilke?

Appel iværksat den 13. september 2018 af Den Tjekkiske Republik til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 28. juni 2018 i sag T-147/15, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen

(Sag C-575/18 P)

(2018/C 408/56)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og O. Serdula, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Europa-Kommissionens formalitetsindsigelse forkastes.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende den påstand, Den Tjekkiske Republik nedlagde i stævningen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat et enkelt anbringende om en tilsidesættelse af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).

Retten konkluderede i den appellerede kendelse med urette, at den anfægtede retsakt, henset til navnlig Kommissionens manglende bemyndigelse til at træffe en afgørelse på området for traditionelle egne indtægter, ikke var en retsakt, der kunne anfægtes ved et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF, hvilket ifølge Retten ikke stred mod Den Tjekkiske Republiks ret til effektive retsmidler som omhandlet i chartrets artikel 47, for så vidt som det var muligt for Den Tjekkiske Republik at betale det omtvistede beløb under forbehold, fremsætte indvendinger mod Kommissionens retlige stillingtagen og afvente, at Kommissionen anlagde søgsmål i henhold til artikel 258 TEUF.

Rettens konklusioner strider mod artikel 263 TEUF, sammenholdt med chartrets artikel 47, idet betaling under forbehold ikke sikrer, at tvistens substans i fremtiden vil blive bedømt af Domstolen. Dette følger af Domstolens faste praksis vedrørende Kommissionens skønsmålinger i forbindelse med traktatbrudsprocedurer, af fraværet af bestemmelser vedrørende begrebet betaling under forbehold, og navnlig af Kommissionens tidligere praksis inden for dette område.

Appel iværksat den 21. september 2018 af Pirelli & C. SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. juli 2018 i sag T-455/14, Pirelli & C. mod Kommissionen

(Sag C-611/18 P)

(2018/C 408/57)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Pirelli & C. SpA (ved avvocati M. Siragusa og G. Rizza)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Prysmian Cavi e Sistemi Srl

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- I henhold til procesreglementets artikel 169, stk. 1, ophæves Rettens afgørelse i konklusionen i dens dom af 12. juli 2018 i sag T-455/14, Pirelli & C. S.p.A mod Kommissionen, der blev meddelt appellanten den samme dag via applikationen e-Curia, og
- i henhold til procesreglementets artikel 170, stk. 1, tages Pirelli påstande, der blev fremsat for Retten, til følge *mutatis mutandis*, uden at sagen hjemvises til Retten, og
- Principalt annulleres afgørelsen ⁽¹⁾, for så vidt som den vedrører Pirelli, særligt artikel 1, stk. 5, litra d), artikel 2, litra g), og artikel 4, begrænset til optagelsen af Pirelli på listen over adressater for foranstaltningen
- Subsidiært træffes der afgørelse om en *beneficium ordinis seu excussionis* til fordel for Pirelli inden for rammerne af Domstolens udøvelse af sin fulde prøvelsesret i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾ og artikel 261 TEUF.

I tilfælde af en eventuel afgørelse til fordel for Prysmian i selskabets appel til prøvelse af Rettens afgørelse af 12. juli 2018 i sag T-475/14,

- annulleres afgørelsen eller afgørelsens artikel 2, litra g), ændres, hvorved den bøde, der er pålagt Prysmian og Pirelli som solidarisk hæftende, nedsættes.
- under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagsomkostningerne.

Såfremt Rettens afgørelse i konklusionen i dens dom af 12. juli 2018 i sag T-455/14, Pirelli & C. S.p.A mod Kommissionen, ikke ophæves, træffes der under alle omstændigheder afgørelse om en *beneficium ordinis seu excussionis* til fordel for Pirelli inden for rammerne af Domstolens udøvelse af sin fulde prøvelsesret i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1/2003 og artikel 261 TEUF.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende vedrørende Rettens tilsidesættelse af sin begrundelsespligt med hensyn til: den angivelige mangelfulde begrundelse, som sagsøgeren Pirelli gjorde gældende foreligger, Kommissionens forkastelse af selskabets detaljerede argumentation vedrørende de manglende anvendelighed af princippet om formodningen om afgørende indflydelse i det foreliggende tilfælde; samt Kommissionens forskelsbehandling ved kun at anvende den såkaldte »dobbelt retsgrundlag«-metode på Goldman Sachs

Retten foretog en fejlagtig fastlæggelse af formålet med og rækkevidden af den begrundelsespligt, som påhvilede Kommissionen, ved ikke at anerkende og fastslå, at afgørelsen ikke opfylder de krav, der er fastsat af Unionens retsinstanser. Retten skulle have annulleret afgørelsen, for så vidt som den vedrørte appellanten, eftersom den omhandlede foranstaltning ikke indeholder en udførlig angivelse af de præcise, specifikke og konkrete grunde til, at Pirelli blev tilregnet overtrædelsen i henhold til en formodning, til trods for, at Pirelli havde fremlagt bevis for den omstændighed, at økonomiske, organisatoriske og retlige forbindelser til Prysmian ikke havde den følge, at datterselskabets grad af selvstændighed blev elimineret eller begrænset. Endvidere ses der i den appellerede dom helt bort fra Pirellis argumentation om den forskelsbehandling, som selskabet blev udsat for, eftersom Kommissionen afstod fra at anvende princippet om formodning for udøvelse af afgørende indflydelse i stedet for at anvende den ansvarspålæggelsesmetode, der indebærer et dobbelt retsgrundlag, som den anvendte på Prysmians andet moderselskab, Goldman Sachs.

Andet anbringende vedrørende tilsidesættelsen af Nice-chartrets artikel 48 og 49 og dommens utilstrækkelige og ulogiske begrundelse med hensyn til tilsidesættelsen af grundlæggende rettigheder hos den juridiske person Pirelli og Kommissionens tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Retten standpunkt om, at Pirellis ansvar i henhold til en formodning ikke er et strafferetligt objektivt ansvar eller et ansvar for andres handlinger, men derimod et ansvar af personlig karakter, der påhviler den »virksomhed«, som udgøres af selskabet sammen med datterselskabet Prysmian, der stod bag overtrædelsen, er baseret på en uacceptabel forbindelse mellem to analysegrundlag, som imidlertid ikke kan forbindes: anvendelsen af konkurrencereglerne på virksomhederne og beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder hos de juridiske personer, der foreholdes overtrædelsen. Endvidere tog dommen slet ikke hensyn til Pirellis argument om karakteren af formodningen for udøvelse af afgørende indflydelse var dobbelt. Kommissionen antog nemlig i afgørelsen, at Pirelli udøvede en afgørende indflydelse ikke kun på Prysmians handelspolitik, men også — uden at det var muligt for sagsøgeren at fremlægge modbevis — på datterselskabets særlige konkurrencebegrænsende adfærd. Pirelli har rejst kritik af den appellerede dom også med hensyn til argumentet om, at Kommissionen ikke foretog nogen afvejning af de interesser, der var på spil med særlig henvisning til formodningen for udøvelse af afgørende indflydelse, hvorved der skulle være taget hensyn til den konkrete sags særlige forhold, og overholdelsen af retten til forsvar, som foreskrevet i henhold til menneskerettighedsdomstolens praksis. Endelig henviste Retten til ældre og irrelevant praksis hvad angår Pirellis anbringende om, at anvendelsen af formodningen for udøvelse af afgørende indflydelse i afgørelsen i forhold til selskabet ikke var forholdsmæssigt i artikel 5, stk. 4 i TEU's forstand i forhold til gennemførelsen af formålet om at sikre en bedre garanti for effektiv betaling af bøder og om at gøre det muligt at pålægge større bøder med afskrækningsformål.

*Tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af princippet om solidarisk ansvar, proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet og en ulogisk begrundelse med hensyn til den fejlagtige indholdsmæssige bedømmelse af anvendelsen af princippet om det solidariske ansvar med Prysmian på Pirelli i forhold til betalingen af bøden samt dommens manglende begrundelse af undladelsen af at anvende en *beneficium ordinis seu excussionis* til fordel for Pirelli*

Selv om Pirelli i lighed med Prysmian er blevet dømt til betaling af det samlede beløb af den bøde, der blev pålagt ved afgørelsen, var appellants holdning en helt anden end holdningen hos dens tidligere datterselskab, som i afgørelsen klart blev angivet som ophavsmanden til overtrædelsen. Som det korrekt, men selvmodsigende anerkendes i dommen, blev Pirelli tilregnet et ansvar, der var rent afledt og accessorisk, og som således afhænger af Prysmians ansvar. Kommissionen skulle have mindsket de urimelige og uforholdsmæssige virkninger på sanktionerne af dens eget fordrejede syn på Pirellis prærogativer som moderselskab ved at afholde sig fra at anvende forpligtelsen ved det solidariske ansvar på selskabet eller kun have anvendt det i forhold til den del af bøden, der blev pålagt Prysmian, eller i det mindste anvende en *beneficium ordinis seu excussionis* på Pirelli. Retten tilsidesatte ud over ikke at give nogen begrundelse for Pirellis klagepunkt vedrørende den manglende anvendelse af den pågældende *beneficium ordinis seu excussionis*, princippet om solidarisk ansvar, proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet.

*Fjerde anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 261 TEUF og artikel 31 i forordning (EF) nr. 1/2003 med hensyn til anmodningen om *beneficium ordinis seu excussionis**

I henhold til de nævnte bestemmelser har Retten ikke kun kompetence til at ændre størrelsen af den bøde, der pålægges af Kommissionen, men også at ændre betingelserne for betaling og gennemførelse af betalingen. Den retspraksis, der er nævnt i den appellerede dom, i henhold til hvilken Kommissionens sanktionsbeføjelse omfatter muligheden for at fastsætte de respektive bødekvoter for de solidariske skyldnere i deres indbyrdes forhold, er ikke relevant for bedømmelsen af det af Pirelli rejste spørgsmål, som Retten derfor i det væsentlige undlod at behandle, om Kommissionens beføjelse og Retten beføjelse til domstolsprøvelse af Kommissionens afgørelse om at anvende en *beneficium ordinis seu excussionis* på det solidarisk ansvarlige moderselskab. Denne foranstaltning vedrører nemlig ikke det interne forhold mellem de solidariske skyldnere, men derimod den forpligtelse, som påhviler hver enkelt af disse særskilt i forhold til Kommissionen (såkaldte ydre forhold).

⁽¹⁾ Europa-Kommissionens afgørelse C(2014) final af 2.4.2014 (sag AT.39610 — Elkabler).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

RETTE

Rettens dom af 25. september 2018 — GABO:mi mod Kommissionen

(Sag T-10/16) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — sjette og syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006 og 2007-2013) — skrivelser, hvorved der anmodes om tilbagebetaling af en del af den udbetalte støtte — debetnota — modregning af tilgodehavender — tilpasning af støvningen — antagelse til realitetsbehandling — udgifterne er støtteberettiget — midler, der er bundet i en fond — pligt til at indføre omkostningerne i kontrahentens regnskaber — overensstemmelse med de regnskabsregler, der anvendes i den stat, hvor kontrahenten har hjemsted — retssikkerhed — berettiget forventning — god forvaltning — gennemsigtighed — ret til kontradiktion — proportionalitet)

(2018/C 408/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (München, Tyskland) (ved advokaterne M. Ahlhaus og C. Mayer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved S. Delaude, S. Lejeune og M. Siekierzyńska, derefter ved S. Delaude og M. Siekierzyńska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

For det første et søgsmål støttet på artikel 272 TEUF med påstand om, at det fastslås, at en fordring, som er nævnt i to underretningsskrivelser, der er dateret den 2. december 2015, og i en debetnota, der er dateret den 2. december 2015, angående en fordring på 1 770 417,29 EUR, ikke eksisterer, og for det andet et søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af de afgørelser om modregning, som er indeholdt i syv skrivelser, der er dateret den 16. og den 21. december 2015, den 14. januar, den 26. april og den 3. maj 2016, som har til formål at modregne hver betaling i sagsøgerens angivelige gæld, og annullation af den nævnte debetnota og de nævnte underretningsskrivelser.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens fordring mod GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG, som er nævnt i debetnota nr. 3241514917, der er dateret den 2. december 2015, og i to underretningsskrivelser, der er dateret den 2. december 2015, er ugrundet for så vidt angår de omkostninger, der er angivet som vedrørende det »almindelige budget for rejser og møder«, og de faste godtgørelser, der knytter sig hertil.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Rettens dom af 25. september 2018 — Sverige mod Kommissionen(Sag T-260/16) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — afkoblet direkte støtte — kontrol på stedet — telemåling — vurdering af risikofaktorerne — korrigerende foranstaltninger, der skal træffes af den berørte medlemsstat — vurdering af det økonomiske tab — proportionalitet)

(2018/C 408/59)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Sverige (først ved L. Swedenborg, A. Falk, N. Otte Widgren, C. Meyer-Seitz og U. Persson, derefter ved L. Swedenborg, A. Falk og C. Meyer-Seitz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om principalt annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/417 af 17. marts 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2016, L 75, s. 16), for så vidt som den vedrører afkoblet direkte støtte udbetalt til Kongeriget Sverige for et samlet beløb på 8 811 286,44 EUR for ansøgningsåret 2013, og subsidiært nedsættelse af størrelsen af den pågældende afkoblede direkte støtte, der er udelukket fra finansiering, til 1 022 259,46 EUR.

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/417 af 17. marts 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den vedrører afkoblet direkte støtte udbetalt til Kongeriget Sverige for et samlet beløb på 8 811 286,44 EUR for ansøgningsåret 2013.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kongeriget Sverige afholdte omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Rettens dom af 25. september 2018 — Amicus Therapeutics UK og Amicus Therapeutics mod EMA(Sag T-33/17) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i EMA's besiddelse, der indeholder oplysninger indgivet af sagsøgerne i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til markedsføring af lægemidlet Galafold — afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i et dokument — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — generel formodning for fortrolighed foreligger ikke)

(2018/C 408/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Amicus Therapeutics UK Ltd (Gerrards Cross, Det Forenede Kongerige) og Amicus Therapeutics, Inc. (Cranbury, New Jersey, De Forenede Stater) (ved solicitors L. Tsang og J. Mulryne, samt barrister F. Campbell)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (ved N. Rampal Olmedo, S. Marino, A. Spina, A. Rusanov og T. Jabłoński, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af EMA's afgørelse ASK-22072 af 14. december 2016 om tredjemands aktindsigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43) i et dokument indeholdende oplysninger, der blev indgivet i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til markedsføring af lægemidlet Galafold.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Lægemiddelagentur frifindes.
- 2) Amicus Therapeutics UK Ltd og Amicus Therapeutics, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017.

Rettens dom af 20. september 2018 — Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte mod ACER(Sag T-123/17) ⁽¹⁾

(Energi — afgørelse fra ACER's klagenævn — afslag på anmodning om intervention — direkte og aktuel interesse i sagens udfald — begrundelsespligt — ret til at blive hørt)

(2018/C 408/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte AG (Wien, Østrig) (ved advokat B. Rajal)

Sagsøgt: Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ved P. Martinet og E. Tremmel, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse truffet af ACER's klagenævn den 17. februar 2017 om afslag på sagsøgerens anmodning om intervention i sag A-001-2017 (konsolideret).

Konklusion

- 1) Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) frifindes.
- 2) Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte AG bærer sine egne omkostninger og betaler de af ACER afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 129 af 24.4.2017.

Rettens dom af 20. september 2018 — Mondi mod ACER

(Sag T-146/17) (¹)

(Energi — afgørelse fra ACER's klagenævn — afslag på en interventionsanmodning — direkte og aktuel interesse i sagens udfald — retten til at blive hørt)

(2018/C 408/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mondi AG (Wien, Østrig) (ved advokat B. Rajal)

Sagsøgt: Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ved P. Martinet og E. Tremmel, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse truffet af ACER's klagenævn af 17. februar 2017 om at forkaste sagsøgerens anmodning om intervention i sag A-001-2017 (consolidated).

Konklusion

- 1) Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) frifindes.
- 2) Mondi AG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) afholdte omkostninger.
- 3) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 129 af 24.4.2017.

Rettens dom af 25. september 2018 — EM Research Organization mod EUIPO — Christoph Fischer m.fl. (EM)

(Sag T-180/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket EM — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — beviser fremlagt for første gang for Retten)

(2018/C 408/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: EM Research Organization, Inc. (Okinawa, Japan) (ved advokaterne J. Liesegang, M. Jost og N. Lang)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og D. Walicka, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: Christoph Fischer GmbH (Stephanskirchen, Tyskland), Ole Weinkath (Hünxe-Drevenack, Tyskland), Multikraft Produktions- und Handels GmbH (Pichl/Wels, Østrig) og Phytodor AG (Buochs, Schweiz) (ved advokaterne M. Kinkeldey, J. Rosenhäger, K. Lochner og M. Peters)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2442/2015-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem på den ene side Christoph Fischer, Ole Weinkath, Multikraft Produktions- und Handel og Phytodor og på den anden side EM Research Organization.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) EM Research Organization, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

Rettens dom af 25. september 2018 — Novartis mod EUIPO — Chiesi Farmaceutici (AKANTO)

(Sag T-182/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket AKANTO — det ældre EU-ordmærke KANTOS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 408/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Novartis AG (Basel, Schweiz) (ved advokat L. Junquera Lara)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved P. Duarte Guimarães og J. Ivanauskas, derefter ved Ivanauskas og D. Walicka som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Chiesi Farmaceutici SpA (Parma, Italien) (advokaterne T. de Haan, P. Péters og F. Folmer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 531/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Chiesi Farmaceutici og Novartis.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Novartis AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 161 af 22.5.2017.

Retten dom af 25. september 2018 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-233/17) (¹)

(EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Portugal — direkte betalinger — POSEI-programmet — overskrivelse af lofterne — forsinket betaling — artikel 11, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 885/2006 — dobbelt finansiel korrektion — ret til forsvar — proportionalitet)

(2018/C 408/65)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida og P. Estêvão, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou, D. Bianchi og B. Rechená, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2017) 766 af 14. februar 2017 om Den Europæiske Unions finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), for så vidt som visse udgifter afholdt af Den Portugisiske Republik inden for rammerne af programmet »POSEI — Den særlige forsyningsordning« og »Direkte betalinger for høståret 2010« udelukkes fra EU-finansiering.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 213 af 3.7.2017.

Rettens dom af 25. september 2018 — Gugler mod EUIPO — Gugler France (GUGLER)(Sag T-238/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket GUGLER — det ældre nationale selskabsnavn Gugler France — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001) — risiko for forveksling)

(2018/C 408/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alexander Gugler (Maxdorf, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved P. Sipos, derefter ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Gugler France (Besançon, Frankrig) (ved advokat A. Grolée)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 31. januar 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1008/2016-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Gugler France og Alexander Gugler.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 31. januar 2017 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1008/2016-1), annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Alexander Gugler afholdte omkostninger.
- 3) Gugler France bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Rettens dom af 25. september 2018 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI)(Sag T-328/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BBQLOUMI — det ældre EU-kollektivordmærke HALLOUMI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 408/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cypern) (ved S. Malynicz, QC, solicitor V. Marsland og barrister S. Baran)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Rajh, D. Walicka og D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgarien) (ved advokat D. Dimitrova)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. marts 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 497/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi og M. J. Dairies.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Rettens dom af 25. september 2018 — Cypern mod EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI)

(Sag T-384/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BBQLOUMI — det ældre certificeringsordmærke i Det Forenede Kongerige HALLOUMI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 408/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Republikken Cypern (ved S. Malynicz, QC, solicitor V. Marsland og barrister S. Baran)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, D. Walicka og D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgarie) (ved advokat D. Dimitrova)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. april 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 496/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Republikken Cypern og M. J. Dairies.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Republikken Cypern betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 14.8.2017.

Rettens dom af 25. september 2018 — Medisana mod EUIPO (happy life)(Sag T-457/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket happy life — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 2, i forordning 2017/100])

(2018/C 408/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Medisana AG (Neuss, Tyskland) (ved advokaterne J. Bühling og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. maj 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1965/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af happy life som EU-ordmærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Medisana AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 11.9.2017.

Rettens dom af 20. september 2018 — Ghost — Corporate Management mod EUIPO (Dry Zone)(Sag T-488/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Dry Zone — klagefrist — for sent indgivet — formaliteten vedrørende den til appelkammeret indgivne klage — artikel 60 i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 68 i forordning (EU) 2017/1001) — omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure foreligger ikke — forpligtelse til at udvise agtpågivenhed og omhu — berettiget forventning)

(2018/C 408/70)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Ghost — Corporate Management SA (Lissabon, Portugal) (ved advokat S. de Barros Araújo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. juni 2017 af Anden Appellkammer ved EUIPO (sag R 683/2017-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnen Dry Zone som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Ghost — Corporate Management SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 18.9.2017.

Retten dom af 20. september 2018 — Maico Holding mod EUIPO – Eico (Eico)

(Sag T-668/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Eico — det ældre EU-ordmærke MAICO — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 408/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maico Holding GmbH (Villingen-Schwenningen, Tyskland) (ved advokaterne T. Krüger og D. Deckers)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Eico A/S (Brønderslev, Danmark) (ved advokat A. Skov)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. juli 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2089/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Maico Holding og Eico.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Maico Holding GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 382 af 13.11.2017.

Sag anlagt den 4. september 2018 — XI mod Kommissionen

(Sag T-528/18)

(2018/C 408/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: XI (ved advokat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Kommissionens afgørelse af 25. maj 2018 om afslag på sagsøgerens klage, for så vidt som den indeholder lægelige oplysninger.

- Kommissionen tilpligtes at betale en erstatning, som efter ret og billighed er opgjort til 5 000 EUR, for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention samt tilsidesættelse af pligten til god forvaltning og af omsorgspligten, for så vidt som afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage afslørede lægelige oplysninger, som endvidere var åbenbart urigtige.

Sag anlagt den 7. september 2018 — Rumænien mod Kommissionen

(Sag T-530/18)

(2018/C 408/73)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Rumænien (ved C. Caňjăr, E. Gane, C. Florescu og O. Ichim, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/873 af 13. juni 2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres delvist, a) fuldt ud hvad angår delforanstaltning 1a (for i alt 13 184 846,61 EUR for 2015 og 2016); b) fuldt ud hvad angår delforanstaltning 3a, 5a, 3b og 4b (for i alt 45 532 000,96 EUR for 2014, 2015 og 2016), og subsidiært delvist for perioden forud for den 19. september 2015 (for i alt 21 315 857,50 EUR).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om Kommissionens uhensigtsmæssige udøvelse af sine beføjelser til at udelukke visse omkostninger fra EU-finansiering.
 - Med anvendelsen af de i afgørelse 2018/873 fastsatte korrektioner foretog Kommissionen en uhensigtsmæssig anvendelse af sine beføjelser i strid med artikel 52 i forordning nr. 1306/2013 samt med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.
 - Den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 52 i forordning nr. 1306/2013, idet EU-institutionen efter drøftelser med de rumænske myndigheder ved afgørelsen vedtog revisionen af det nationale program for udvikling af landdistrikterne 2007-2013, hvorved den udtrykte sit samtykke vedrørende foranstaltningerne indeholdt i dette program samt vedrørende betalingsmetoderne for delforanstaltning 1a, 3a, 5a, 3b og 4b inden for foranstaltning 215 — Betalinger til dyrevelfærd. Beslutningen om at godkende revisionen af det nationale program for udvikling af landdistrikterne er en juridisk opgave, der vedrører gennemførelse af betalinger fra Unionens budget.
 - De rumænske myndigheder har gennemført betalinger i overensstemmelse med Kommissionens godkendelse. I denne sammenhæng er beslutningen om at foretage korrektioner ulovlig.

- Rumænien har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet Kommissionens beslutning om at godkende revisionen af det nationale program for udvikling af landdistrikterne skabte berettigede forventninger hos de rumænske myndigheder og hos de begunstigede om, at de beregningsmetoder, som Kommissionen havde godkendt, var lovlige. Dette princip forpligter Kommissionen til også for delforanstaltning 3a, 5a, 3b og 4b at anvende korrektioner fra den 19. september 2015, som EU-institutionen gjorde hvad angår korrektionerne for delforanstaltning 1a.
 - Rumænien har ligeledes gjort gældende, at EU-institutionen ligeledes skulle have overholdt dette princip hvad angår betalingerne efter den 19. september 2015, idet der på dette tidspunkt ikke kunne foretages en ny revision af det nationale program for udvikling af landdistrikterne.
 - Rumænien har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med retssikkerhedsprincippet, for så vidt som Kommissionen har en forskellig opfattelse hvad angår beregningsmetodernes lovlighed. Med den anfægtede afgørelse fastslog Kommissionen nemlig, at betalingerne foretaget i henhold til de betalingsmetoder, som den tidligere havde godkendt, var ulovlige. Selv om de rumænske myndigheder anmodede EU-institutionen om afklaringer vedrørende muligheden for at korrigere fejl i godtgørelserne, eftersom en ændring af det nationale program for udvikling af landdistrikterne ikke længere kunne foretages efter den 19. september 2015, gav Kommissionen endvidere ikke udtryk for sit standpunkt i denne henseende.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- Rumænien har gjort gældende, at EU-institutionen har tilsidesat begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eftersom Kommissionen hvad angår delforanstaltning 1a ikke gav en tilstrækkelig og passende begrundelse for følgende: sin egen skiftende opfattelse hvad angår de fundne uregelmæssigheder og den anvendte type korrektion; afvisningen af de rumænske myndigheders argumenter og forklaringer hvad angår den angivelige overkompensation og grunden til, at den valgte at anvende en fast sats for de konstaterede uregelmæssigheder og ikke en beregnet sats.

Sag anlagt den 12. september 2018 — Changmao Biochemical Engineering mod Kommissionen

(Sag T-541/18)

(2018/C 408/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Kina) (ved advokaterne K. Adamantopoulos og P. Billiet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært annulleres den anfægtede forordning i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål tilsigtes annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/92⁽¹⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ikke gav en passende begrundelse og foretog en åbenbart urigtig vurdering af de retlige og faktiske omstændigheder ved at anvende referencelandsmetoden.

2. Andet anbringende om, at Kommissionen foretog en åbenbart urigtig vurdering af de retlige og faktiske omstændigheder, tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik og undlod at give en passende begrundelse, da den konkluderede, at EU-erhvervsgruppen i referenceperioden fortsat var sårbar over for de skadevoldende virkninger af dumpingimport af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina, idet Kommissionen ikke tog hensyn til præstationerne fra den klart største EU-producent af vinsyre, hvilket var i strid med artikel 11, stk. 2, og artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ samt artikel 11, stk. 3, og artikel 3, stk. 1, i WTO-aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel («WTO-antidumpingaftalen»).
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen foretog en åbenbart urigtig vurdering af de retlige og faktiske omstændigheder ved at konkludere, at det var sandsynligt, at EU-erhvervsgruppen ville lide fornyet skade, hvis EU-antidumpingforanstaltningerne over for vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina blev ophævet, eftersom den anvendte metode for det første ikke er støttet på positive beviser, men snarere på ikke-underbyggede mekaniske formodninger og slutninger, og for det andet på ingen måde tager hensyn til adfærden hos Hangzhou Bioking — en stor producent i Folkerepublikken Kina og dette lands største eksportør af vinsyre til EU — som ikke har været pålagt EU-antidumpingtold siden 20. april 2012. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at der ikke er taget hensyn til klimaforandringernes påvirkning af naturlig vinsyreproduktion, hvilket er i strid med artikel 11, stk. 2, og artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) 2016/1036 og WTO-antidumpingaftalens artikel 11, stk. 3, og artikel 3, stk. 1.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte en væsentlig formforskrift vedrørende sagsøgerens ret til forsvar i strid med artikel 3, stk. 2, artikel 11, stk. 2, artikel 16, stk. 1, artikel 19, stk. 2 og 4, artikel 20, stk. 2 og 4, og artikel 21, stk. 5 og 7, i forordning (EU) 2016/1036 samt WTO-antidumpingaftalens artikel 3, stk. 1, artikel 5, stk. 3, artikel 6, stk. 1, artikel 6, stk. 1, nr. 2), artikel 9, stk. 2, artikel 6, stk. 4, artikel 6, stk. 5, nr. 1), artikel 6, stk. 6 og 9, og artikel 11, stk. 3, samt princippet om god forvaltningsskik.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/921 af 28.6.2018 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT 2018, L 164, s. 14).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Sag anlagt den 21. september 2018 — Lupu mod EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)

(Sag T-558/18)

(2018/C 408/75)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Victor Lupu (Bukarest, Rumænien) (ved advokat P.A. Acsinte)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgarien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Djili DS — registreringsansøgning nr. 8 404 551

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. juni 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2391/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen mod registrering af det ansøgte varemærke (registreringsansøgning nr. 8 404 551) tages til følge og/eller registreringen slettes/erklæres ugyldig.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 1 i første tillægsprotokol til den europæiske menneskerettighedskonvention og artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention
- Tilsidesættelse af regel 20, stk. 7, litra a) og c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker
- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 2, litra c) og d), i forordning (EF) nr. 207/2009 i forhold til sagsøgerens ophavsret til billedet på emballagen »Djili« skrevet med røde bogstaver på en blå emballage med en papegøjefigur og i forhold til sagsøgerens ret til brug af en forretningsbetegnelse for varer som omhandlet i dommen afsagt af Den Europæiske Unions Domstol i sag C-17/06, »Celine«.

Sag anlagt den 21. september 2018 — YP mod Kommissionen

(Sag T-563/18)

(2018/C 408/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: YP (ved advokat J. N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Det fastslås:

- Kommissionens afgørelse af 13. november 2017 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD14 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 45 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af uskyldsformodningen.
 2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 9, stk. 3, i bilag IX til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.
 3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten.
-

Sag anlagt den 25. september 2018 — YQ mod Kommissionen**(Sag T-570/18)**

(2018/C 408/77)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: YQ (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den individuelle afgørelse om ikke længere at tildele sagsøgeren godtgørelse af de skoleudgifter, der knytter sig til hans barn, at regne fra skoleåret 2017/2018, og som blev behandlet den 15. november 2017 og første gang kom til udtryk i hans lønseddel for december 2017, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende godtgørelse af lægeudgifter, for så vidt som sagsøgtes ændrede fortolkning har tilsidesat de erhvervede rettigheder, de berettigede forventninger, retssikkerheden og princippet om god forvaltning.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af barnets rettigheder, af retten til familieliv og af retten til uddannelse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med manglende egentlig afvejning af sagsøgerens rettigheder og manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 25. september 2018 — YR mod Kommissionen**(Sag T-571/18)**

(2018/C 408/78)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: YR (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den individuelle afgørelse om ikke længere at tildele sagsøgeren godtgørelse af de skoleudgifter, der knytter sig til hans børn at regne fra skoleåret 2017/2018, som blev behandlet den 13. november 2017 og som første gang kom til udtryk i hans lønseddel for december 2017, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

- Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende godtgørelse af lægeudgifter, for så vidt som sagsøgtes ændrede fortolkning har tilsidesat velerhvervede rettigheder, berettigede forventninger, retssikkerheden og princippet om god forvaltning.
- Andet anbringende om tilsidesættelse af barnets rettigheder, af retten til familieliv og af retten til uddannelse.
- Tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
- Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med manglende effektiv afvejning af sagsøgerens rettigheder og manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 25. september 2018 — YS mod Kommissionen

(Sag T-572/18)

(2018/C 408/79)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: YS (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den individuelle afgørelse om ikke længere at tildele sagsøgeren godtgørelse af de skoleudgifter, der knytter sig til hans børn, at regne fra skoleåret 2017/2018, og som blev behandlet den 14. november 2017 og første gang kom til udtryk i hans lønseddel for december 2017, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende godtgørelse af lægeudgifter, for så vidt som sagsøgtes ændrede fortolkning har tilsidesat de erhvervede rettigheder, de berettigede forventninger, retssikkerheden og princippet om god forvaltning.
 2. Andet anbringende om tilsidesættelse af barnets rettigheder, af retten til familieliv og af retten til uddannelse.
 3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
 4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med manglende egentlig afvejning af sagsøgerens rettigheder og manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet.
-

Sag anlagt den 25. september 2018 — Hickies mod EUIPO (Formen på et snørebånd til fodtøj)

(Sag T-573/18)

(2018/C 408/80)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hickies, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved solicitor I. Fowler og advokat J. Schmitt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Tredimensionalt EU-varemærke (formen på et snørebånd til fodtøj) — registreringsansøgning nr. 16 952 962

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. juni 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2693/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den ikke tog sagsøgerens klage til følge for så vidt angår »snørebånd til fodtøj; skopynt af plastic; pyntegenstande til sko; tilbehør til beklædningsgenstande, syartikler og tekstilvarer til udsmykning; hægter til fodtøj; spænder til fodtøj«.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 27. september 2018 — ND (*) og OE (*) mod Kommissionen

(Sag T-581/18)

(2018/C 408/81)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: ND (*) og OE (*) (ved advokat A. Bove)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Nærværende annullationssøgsmål fremmes til realitetsbehandling.
- Sagsøgerne gives medhold i deres påstande, og følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse, meddelt den 30. juli 2018, på grundlag af Rådets forordning nr. 260/68 af 29. februar 1968, og/eller på grundlag af artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Union, via det søgsmål, der er fastsat i artikel 263 TEUF, og sagen hjemvises til den kompetente myndighed.

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

- Sagsøgte tilpligtes at overholde de pligter, der er fastsat i loven på området.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Sagsøgerne forbeholdes ret til alle andre krav, tilgodehavender og søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af Rådets forordning nr. 260/68 af 29. februar 1968.
 2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Union, hvorved der indføres lighed mellem alle Unionens borgere, som ikke er blevet overholdt i det foreliggende tilfælde.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA